

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Horisori neretrancate nu se
primesc.
Manuscrise nu se retrimit.
Inserate
se primesc în Administrațiunea
Brașov și la următoarele
BIROURI de AMURTURI:
In Viena la M. Dukas Nachf.,
Nuz. Angenfeld & Emeric Les-
ner, Reichschalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelik,
in Budapesta la A. V. Gölher-
ger, Ekstein Bernat, Iulin Le-
opold (VII Erzsebet-korut).
Prețul inserțiilor: o serie
garandată pe o coloană 10 bani
pentru o publicație. Publicații
mai dese după tarifar și invoi-
ală. — RECLAME pe pagina
8-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

(Număr de Duminică 43.)

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.,
8-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
8-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
fârgul Inului Nr. 30. etagiu
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu două săptămâni: Pe un an 24
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 6 cor. — Un esem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele, cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 235. — Anul LXXI.

Brașov, Vineri 24 Octomvrie (6 Noemvrie)

1908.

Cum stăm și ai cui suntem?

„Luminățiile lor“ din partidul constituțional maghiar, unde între grofi și nemeși și reprezentanții patricianilor Sași circumspecți din Ardeal strălucesc și obrajii rotunzi ai „Magnificenței sale“, care joacă azimica providență în mijlocul urmașilor buimăciți ai lui Traian Doda, vor avea deosebita plăcere de a primi mâne în club vizita specială a conducătorului lor, ministrul de interne conte Andrassy. Acesta le va aduce în brațe, înfășat în fâșii duble tricolore, fătul minții, al inimei și al sufletului său: proiectul de lege pentru reforma electorală, pe care l'a ticluit cu soții săi de doi ani de zile, și l'il va arăta ca să vadă că nu-i numai șagă, ci că fătul monstruos s'a născut în adevăr și părintele său are să-i asigure viața și viitorul.

Și acest pas vrea să dovedească ceva! Dacă n'ar avea speranță să reușească cu proiectul său, se zice, Andrassy nu s'ar mai gândi să-l prezenteze clubului cu o săptămână înaintea redeschiderii camerei. Și se mai zice că, dacă Majestatea Sa ar pretinde fără doar și poate numai și numai votul universal, egal și secret, iarăși nu ar avea nici un înțeles ca Andrassy să-și desvăluie în toate amănuntele sistemul pluralității înaintea partizanilor săi.

Așa-dar faptele însăși voesc să arate că au dreptate officioși guvernului când zic, că nu se opune nici o piedecă proiectului de reformă electorală a lui Andrassy. Nesfârșitele protestări din sânul naționalităților și al partidului social-democrat din toată țara, precum și protestările acelor partide ungurești, cari stăruesc pentru votul universal și cari, deși încă moderate în organizația lor, reprezintă totuși adevărata și curata voință a poporului maghiar de a se bucura și el de dreptul de vot liber și neștirbit, nu pot fi privite, cum stau azi lucrurile — și din nenorocire de mult stau

— ca niște piedeci pentru planurile maghiare reacționare, ci numai ca sprijin și recomandatie. Căci acele protestări sunt pentru ei tocmai signalul de a merge înainte și a stăruii pentru-ca cu ori-ce preț să li-se facă pe voie din partea Coroanei. De mai bine de 40 de ani oligarhii și supremațiiștii noștri nu informează Coroana altfel, decât că dușmanii statului maghiar și ai dinastiei sunt naționalitățile și sunt proletarii demagogi, cari vor să răstoarne toată ordinea în stat.

Dacă este dar să li se întâmple pe voie și de astădată, numai așa se poate, ca să se zică cum s'a zis mereu dela 1867 încoace: trebuie îngrădită supremația maghiară în contra dușmanilor săi și ac-știa sunt toți câți vor să fie liberi și să se bucure de drepturile lor, sunt milioanele ce reprezintă majoritatea covârșitoare a poporațiunii.

Se laudă officioși că poate încă în săptămâna viitoare Andrassy va depune pe masa presidială a camerei proiectul său de reformă. Șimțim cu toții o neliniște în noi care crește cu ora și cu minutul. De-am ști odată cum stăm și ai cui suntem; căci nesiguranța aceasta e mai rea decât răul față cu care am sta când deciziunea ar cădea iarăși împotriva noastră.

Pentru țaria sufletului și a speranței în viitorul neamului nostru este — vină ce va veni — un razimtare și de mare preț conștiința dreptului nostru și conștiința națională, ce răsufă cu atâta putere din mijlocul miilor de Români, cari se intrunesc prin toate ținuturile ca să se pronunțe pe lângă dreptul lor sfânt și să protesteze în contra încălcării lui. Mișcarea aceasta dimpreună cu seriozitatea și firma hotărâre ce respiră și din vorbirile ținute la adunările noastre populare, sunt un bun semn pentru viitor. Ori-cum vom judeca și vom cumpani lucrurile, ori în ce parte ne vom arunca privirile, nu ne vom putea da

samă despre chemarea noastră în mijlocul popoarelor țării și ale lumii, decât numai dacă vom avea conștiința și convingerea despre țaria voinței, a nizuinței și stăruințelor noastre proprii, ceea ce s'a exprimat și se exprimă în deviza mântuitoare: „Ajută-ți Române, ca să-ți ajute Dumnezeu!“

Pentru foadul jubilar al „Gazetei“ au mai contribuit domnii:

D-l George de Rades, căpitan, Sighetul-Marmației 3 (trei) coroane;

D-l Petru Iacob, Petroșeni 1 (una) coroană.

Pasivitatea naționalităților. Deodată cu declarațiunile deputaților naționaliști Dr. Vaida, Dr. Vlad și a ziarului „Népszava“, cari au pledat pentru pasivitatea parlamentară, pentru cazul dacă se va vota neschimbat proiectul de lege al ministrului Andrassy, d-l Milan Hodja, deputat național slovac, într'un articol din numărul recent al organului său „Slovenski Tizdenik“ a scris următoarele despre pasivitatea naționalităților:

„Părerea mea e, că în anumite cazuri, n'ar trebui să ne abținem dela astfel de mijloace, prin cari să lămurim cercurile dirigitoare despre faptul, că națiunile numai atunci își pot manifesta voința lor, dacă legea nu le pune piedici. Un astfel de mijloc ar fi boicotarea alegerilor. Dacă deci partidul naționalităților ar boicota alegerile, va să zică n'ar lua parte la acelea, ar urma, că în parlament n'ar mai exista astfel de oameni, cari apărând drepturile naționalităților, ar împiedeca munca de distrugere a șovinismului maghiar. Boicotarea alegerilor ar fi tacita demonstrație a noastră, care ar fi înțeleasă și grav simțită pretutindeni, de oare-ce parlamentul ar deveni proprietatea politicianilor depravați.“

Epilog la executarea legii lui Apponyi. Se telegrafiază din Budapesta, că protopopul Halmagiului, Corneliu Lazăr, a fost pedepsit de fisolgăbirău cu o amendă de 300 coroane. Alți opt preoți cu câte 200 coroane, pentru-că n'au pus la scolile românești inscripția maghiară. Toți aceștia au fost dați și în judecată pentru trans-

gresiune. Deputatul Goldiș va interpela guvernul în această privință.

Noul președinte al Statelor-Unite. Marți a avut loc în Statele-Unite ale Americii alegerea delegaților, cari vor avea să-și dea votul pentru viitorul președinte al Statelor-Unite. Rezultatul acestei alegeri s'a terminat cu învingerea candidatului republican William Taft, care a intrunit majoritatea voturilor. Viitorul președinte Taft a fost mai întâiu funcționar în magistratură, în anul 1887, după pacificarea Filipinelor a fost numit guvernator al insulelor Filipine, iar din 1904 începând președintele Roosevelt i-a încredințat portofoliul războiului.

Adunarea poporală din Brașov.

Adunarea de protestare convocată pe Duminică trecută a fost o impozantă și însuflețită manifestare a fruntașilor poporului nostru din ținutul Brașovului, cari s'au prezentat în număr de peste o mie, ca să asculte glasul deputaților Dr. T. Mihali, Dr. Vaida și V. Goldiș și împreună cu ei să protesteze în contra atentatului, ce se pregătește naționalităților și în genere poporului muncitor din această țară prin faimosul proiect de lege al ministrului Andrassy. Deși vremea a fost cât se poate de nefavorabilă — ploa-se și ninsese în preziua și Duminică — au fost reprezentate aproape toate comunele din ținutul Brașovului, prin preoții, învățătorii lor și prin deputați din să noul poporului.

Sosirea deputaților naționaliști în sala adunării, ticsită de lume, a fost salutăta cu însuflețite aclamări și aplauze. O plăcută impresiune a făcut asupra tuturor prezența unui număr frumos de doamne și d-șoare române, cari în frunte cu distinsa d-na Mihali, soția d-lui deputat Dr. Mihali, au ținut să participe la această impozantă manifestațiune națională.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Amintiri din copilărie

de V. G. Borgovanu.

— Urmăra. —

În 15 August al aceluiaș an m'am prezentat cu alți candidați la examenul de primire ce se ținea pe atunci la episcopie, la Gherla. Însuși, episcopul de evlavioasă amintire, Ioan Vancia, (mai târziu metropolitan de Blaj) prezida examenul. Când mi-a văzut testimoniul nemțesc din cl. III. gimnazială, tot cu „Ausgez eichnet“, — mi-a zis:

— Bine fiule, de ce nu continui tu înainte gimnaziul?..

— Tata e bolnăvicios și mama cu 5 copii, nu mai poate învinge greutățile; apoi am și pierdut printr'un proces nedrept mai mult de jumătate din moșie. Dar și învățător e bine pe la noi!“

— Bine fiule! și m'a înoris, și primit fără să mă mai examineze... Și dau cu socoteală că i-am căzut la inimă, fiindcă mai târziu, după ce am trecut iarăși la gimnaziu, m'a ajutat cu stipendiu din caseta sa... Regretatul Vancia era un adevărat părinte și Mecena pentru tinerii distinși... În Septemvrie, bietul tata încercă căruța, cu toate ce îmi trebuia, și am ple-

cat spre Năsăud.. la preparandie... A fost cel de pe urmă drum, ce l-a făcut cu mine, în această lume...

Preparandia năsăudeană cu curs de 2 ani, s'a deschis în 1858 sub direcția distinsului profesor — pedagog V. Petri care a și condus-o până la 1869 când preparandia s'a mutat la Gherla; iar Petri a trecut în calitate de profesor de pedagogie, la preparandia de stat din Deva... Re-numele școalelor năsăudene, ca și fama lui Petri, adunau, în fie care an la preparandie 80 — 90 de preparanzi din toate părțile locuite de Români. Printre conșcolari, am avut și bărbați trecuți de 25 ani, ca Titieni Rednic și alții; am avut colegi câte cu 5—7 clase gimnaziale ca pe Iovu Imbușanu, și alții.. Între preparanzii anului I. eu și cu P. Rațiu din Chioar, eram cei mai tineri; dar nici unul nu era venit cu note de studii așa bune ca mine, și încă dela un gimnaziu german!. În prima lună am cucerit simpatia lui Petri, care era atunci un bărbat (de 30—33 de ani) plin de vigoare, inteligent, sensibil, activ și foarte capabil. Lecțiile lui de pedagogie și de metodică erau superbe. Prin dânsul pot să zic, mi s'a deșteptat simpatia pentru pedagogie! Apoi și în viața familiară ca și în societatea năsăudeană de atunci era Petri un model. Micile lui defecte (ca ambiția, încrederea în sine.. erau cu pri-

osință recompensate prin calități superioare..

Petri era sufletul preparandiei; iar ca dascăl ajutătorii mai aveam pe veselele Anca (care mă iubia din clasele primare), pe posacul și unilateralul Morariu pe vicarul Moisi (religie) și pe faimosul Popa Săcuiu (pentru muzică și cântări bisericesti)... care iubia femeile, vinul și cântecul — după expresia poetului.

„Wer nicht liebt .Weib, Wein und Gesang. der bleibt ein Narr sein Leben lang.“

Preparandia era în aceeaș curte cu școala primară (normală), Aci preparanzii făceau practica pedagogică, asistând la lecțiile de model ale învățătorilor titulari și făcând înșiși lecții ordinare, mai ales în lipsa titularilor.. Eu suplineam pe titulari, în clasa III. și a IV, tot'dauna la aritmetică și la limba germană, pe care eram stăpân, aproape ca și titularii. Dintre preparanzi nu mă întrecea decât Titieni, fost deja învățător și venit să-și câștige calificatiunea legală.

Între colegi am avut și pe harnicul Ilie Fop din Șomcuta-mare, care ca un viorist, ne înveselea adese în recreații.

Practica în pomologie o făceam sub direcția bătrânului învățător B. Nașcu, carele reintors dela Viena, nu mai profesă

în clasa II (ca mai nainte) dar ca pomolog distins, făcea acest ram de grădinărie, în grădina școalei.. Timpul petrecut la preparandie pot zice că pentru mine a fost o perioadă de educație generală mai largă și mai bogată în experiențe raționale decât gimnaziul. Teoria împreunăta cu practica ce o făceam mai ales la dascălul Anca, practică religioasă și viața petrecută în mijlocul a 300 de băeți din toate clasele sociale, disciplina școlară prietenească mai mult liberă decât riguroasă și rece aveau o influință capitală asupra formării caracterului nostru al preparanzilor.. Și, de aceea, învățătorii eșiți din preparandia dela Năsăud, au fost și mai sunt și azi (care nu sunt pensionari) cei mai buni învățătorii. După experiența mea de azi, pot spune sincer, că preparandia lui Petri era superioară școalelor normale de învățătorii de azi, până și din România în ce privește pregătirea specială pedagogică, a elevilor. Însuflețirea pentru dascăle la elevii lui Petri nu eunoștea marginii.. Așa ceva nu am putut observa de cât numai la normalității dela fosta noastră școală normală de institutori din București, și la cei din seminarul pedagogic din Gotha (Germania)..

Ca preparand mi s'a dat ocazie să aplic zilnic teoria în practică. Petri mă recomandase de meditator (dascăl) într'o

Adunarea a fost deschisă la oarele 1¹/₄ de către președintele adunării d-l adv. I. Lengeru, care a numit notar al adunării pe d-l adv. Dr. A. Străvoiu.

În următoarele publicăm în extras discursurile rostite.

D-l adv. I. Lengeru, deschizând adunarea, a spus cam următoarele: Domnilor și fraților! »Vremuri grele, oameni grei«, »vreme tare, voință puternică«, aceste cuvinte îmi vin în minte în momentul acesta, când pe un timp atât de nefavorabil, vă văd adunați într'un număr atât de frumos. Fără îndoială că o cauză însemnată trebuie să fie aceea, care ne-a adunat cu acest prilej. Și dacă mă întreb, că oare ce caută și stimații și iubii deputați ai noștri, sosiți din depărtări atât de mari în mijlocul nostru, cum vin ei să ne cerceteze aici la noi, trebuie să mărturisesc, că o sfântă cauză a trebuit să fie aceea ce i-a adus în mijlocul nostru! Deputații noștri au venit între noi, fiindcă ei cunosc păsările și nacazurile noastre în timpurile aceste vitrege, ei au venit conduși de dorul ferbinte de frate, au venit ca cu puteri unite să luptăm pentru ajungerea țantei noastre comune.

Iar acum o să vă recomand pe toți — la dreapta mea e președintele clubului național român, d-l Dr. T. Mihali, la stânga e d-l Dr. Vajda Voivod și D-nul Vasile Goldiș. (Se fac ovațiuni mari deputaților). Și dacă întrebării despre cauza adunării noastre de astăzi ne vom încerca a da un răspuns, va trebui să susținem cu toată tăria că interesele patriei noastre ne-au făcut să ne întâlnim. Aceste interese, fraților, atârnă în mare parte și de la glasul nostru ce se va ridica în ziua de astăzi. Noi, poporul românesc, întotdeauna am adus mari jertfe acestei țări, căci Românul s'a crezut în țara sa moștenită dela moși strămoși. Precum alte naționalități, astfel și noi am contribuit la înființarea patriei noastre.

Guvernul de acum însă n'are alt lucru decât să tot caute la trădători de patrie între noi. Dar între noi nu va găsi oameni de aceasta pânură. Căci cum s'ar putea lucrul acesta, când odată patria noastră ne este ca curtea noastră, pe care de sigur nu va fi cineva între noi, care să fie în stare a o vinde. Mi-aduc aminte, fraților, de vestitul conte Tisza, care căutat-a dealungul și dealatul țării vr'un trădător de patrie român, dar zadarnic, căci nu a găsit. Românul precum în trecut astfel și acum totul își jertfește pentru patria, pentru curtea sa. Dar pentru aceasta nu creadă cineva, că noi am vrea sânge, am vrea să fie bătălie, omoruri de oameni și cine știe ce. Doamne fereste! Cu toate că, fraților, dacă ar fi vorba la adecăte, apoi nici noi Românii nu am sta cu mâinile sâne, căci și la bătaie suntem voinici. N'avom decât să întrebăm pe bătrânii noștri că câte au suferit pe câmpiile și prin munții Bosniei. (Aplauze).

Noi am venit astăzi aici, ca să înălțăm nimbul patriei noastre, prin aceea că înălțurăm orice neunire, orice zarvă, orice neînțelegere, ca să ne apropiem unul de altul întocmai ca și frații, ca să ne împăcăm și să fim cu toții egali. Mai înainte, fraților, în vremea veche așa era datina ca cei bogăți și luminați să fie domni, să fie stăpâni, iară ceilalți (înțeleg pe oamenii dela sate, pe plugarii) să fie robi, să fie lipiți pământului. Așa era pretutindeni. Astfel stăteau lucrurile înainte cu 50 de ani. Oamenii însă au văzut că nu e bine

și mai ales cu Luther care învață expres: „Dumnezeu știe și dispune înainte, toate lucrurile...“

A venit în sfârșit anul sângeros »48« care a fost menit ca peste cadavre să aducă egalitate. (Mișcare).

Acum, fraților, vrem să dăm un pas înainte. Regele nostru iubit (Ovațiuni îndelungate la adresa Maj. Sale), a dat ordin să se facă o lege electorală pentru toți deopotrivă. Guvernul însă, temându-se de acest vot univ rsal, care va aduce o mulțime de propagatori ai adevărului pe capul său, îl tot trăgânează, iar acum vrea să facă o pocitură din el. Iată dar pentru ce ne-am adunat aici. Ne-am adunat, ca să dăm mână de ajutor regelui nostru (Trăiască), pentru aducerea acelui vot universal, pe care împreună cu regele îl dorește și poporul român. (Aplauze).

Oratorul comunică apoi ordinea, în care vor urma oratorii, și roagă pe cei întrunți să păstreze liniștea cuvenită.

D-l dep. Dr. T. Mihali a spus cam următoarele:

E mai pre sus de orice îndoială că zilele, prin cari trecem, sunt de mare însemnatate. Precum toate popoarele din această țară și din lumea întreagă, astfel și noi, poporul român, vrem deopotrivă să prosperăm, să înaintăm ca să putem ține și noi pas cu popoarele culte europene, cu Apusul. E un lucru de sine înțeles, că acel popor, care e pus în cătuși, fără libertate, nici progres a nu va putea. Drept aceea fiecare popor își încordează puterile și se nizește spre a-și eluipa libertatea, fără de care orice progres, ori ce înaintare pe treptele culturale e eschisă. Cu mare bucurie pot spune, că și poporul nostru a început să se miște și rezultatele acestei mișcări de redșteptare, deși modeste, sunt satisfăcătoare. Dacă ne-om da mâna cu toții și vom lucra în armonie și iubire frățească pentru interesele noastre, atunci putem spera cu dreptul la un viitor mai fericit.

Cu multă dragoste și atragere am venit în mijlocul vostru, ca împreună să ne sfătuim asupra situației grele, în care ne aflăm. Vă mulțimesc pentru interesul ce îl arătați față de noi, pe cari soarta ne-a destinat ca să reprezentăm în dietă interesele neamului nostru și vă pot spune și vă pot asigura că între deputații noștri totdeauna a existat unire, că ea există și acum și îmi exprim speranța că astfel va fi și în viitor. (Insufletele manifestățiuni la adresa deputaților.)

Iar acum, fraților, îmi i-au voe a vă spune câteva cuvinte despre votul universal, egal și secret. Cu intențiunea mârșavă de a nu-l aduce, cu toate că mii și mii îl doresc, tot trăgânatu-la guvernul ungar, că doar-doar se vor liniști popoarele țării. Dar totul a fost zadarnic, căci în urma urmelor, la ordinul Maj. Sale, guvernul a fost silit să-l primească în program. E doar o nedreptate ne mai pomenită, ca cetățenii acestei țări să fie lipsiți de acel vot, de care se bucură toate popoarele luminate din ziua de astăzi. Dar ce lege ne-a pregătit Andress? O lege mizerabilă, care este cu mult mai reacționară ca legea electorală, care este astăzi în vigoare, o lege, prin care se asigură stăpânirea oligarhilor. În contra acestui proiect de lege trebuie să ne ridicăm. (Sgomoloase aprobări) Noi deputații am pornit în întreaga țeară o mare miș-

care în contra acestui proiect. Dar în schimb cei dela putere ce fac față de noi deputați? Într'una ne acuză pe noi că noi nu suntem alt.eva decât niște trădători de patrie și niște răsvrătitori. Trebuie așadar, ca în această adunare ca un glas să protestăm cu toții în contra uneltirilor mârșave ale guvernului. (Aprobări zgomoloase.)

Noi, Românii, cari am udat pământul patriei cu sânge românesc sărind într'ajutorul ei, noi în schimb cu tot dreptul putem pretinde votul universal egal pentru fiecare cetățean, cu atât mai vartos că însuși Majestatea Sa Monarhul e convins despre aceasta și pretinde dela guvern introducerea votului universal, egal și secret și pentru păturile de jos ale țării. Ministrul de interne însă nu vrea să bage în samă motivele scrătate de noi, ci merge orbș înainte și compromite o idee mare și frumoasă, căci ce i pasă îngâmfatului ministru Andrassy de judecata ce o aduce popoarele luminate străine! Conduc de o idee bolnavă, de a ținea în întunec prin apucăturile cele mai condamnabile naționalitățile, ca astfel să se realizeze mult dorita idee de stat unitar maghiar, guvernul iscodește fel și fel de uneltiri în contra noastră a tuturor. Nu suntem contra unității statului, dar să nu-și închipue guvernul ungar unitatea țării prin frângerea gâtului nostru. Precum în trecut astfel și acum noi pururea ne facem datoria față de țară și suntem credincioși regelui nostru. Nu mai incape îndoială, că legea trebuie respectată întocmai ca și credința față de suveran. Și noi le respectăm și le-am respectat întotdeauna. Dar câte cazuri au obvenit și obvin și acum, când înșiși ei, cei dela putere, nu fac lucrul acesta, dar de aceea totuși ei ne acuză pe noi că suntem nepatrioți și trădători.

Formatu-se în timpul mai nou un partid numit »moderat« care are 3 gazete plătite de guvern, cu ajutorul cărora guvernul tânteste spargerea rândurilor noastre. Prin aceste foi se lăsează fel de fel de minciuni, ba că am fi trădători de patrie, ba că am fi servitorii Vienei și câte verzi și uscate! (Protestări unanime.)

Drept ceea trebuie ca să ne adunăm cât se poate mai des, ca cu puteri unite să înfrângem uneltirile lor și ca împreună să ne sfătuim asupra drepturilor noastre. Anume am pus la cale, ca în cât mai multe centre românești să se țină adunări populare, în cari să se arate poporului starea vitregă și deplorabilă în care ne aflăm. În această luptă un sprijin puternic are partidul nostru național cu privire la eluiparea votului universal în partidul socialist și în partidul fost lui ministru Kristoffy, care are meritul de a fi făcut din votul universal un program de guvernare.

Noi și de aci încolo vom lupta în direcția aceasta și credem că munca noastră va fi încoronată cu isbândă, cu atât mai vartos cu cât dreptatea e pe partea noastră. Vă mulțimesc fraților, că atrași de însemnatatea zilei de azi, v'ați prezentat într'un număr atât de frumos, și vă asigurăm totodată de dragostea noastră față de voi și că din toate puterile vom lupta pentru drepturile poporului românesc. — (Aprobări și aplauze îndelungate.)

D-l deputat V. Goldiș într'o vorbire avântată, des întreruptă de aplauzele celor întruniți, a spus cam următoarele:

Iubiți frați! Înainte de toate trebuie

să vă cer scuzele, cumcă vocea mea de astădată nu va putea corespunde întru toate cu dorința mea de a desfășura înaintea D-voastră tot ce doresc, și că în urma unei răceli, provenită din călătoria, făcută prin munții Hălmagiului, nu mă pot adresa către D-voastră în acel ton, în care ași fi dorit să vorbesc, mai ales, aici unde mi-am petrecut una din epocile cele mai frumoase ale vieții mele. Precum, fraților, vântul și viscolul d'afară ne vestește sosirea unei vremi grele, sosirea iernei, tot astfel și în sufletul nostru băntuie un viscol, o vijelie teribilă și tot astfel pe toată întinderea țării, locuită de Români, se aude freamătul unei mari nemulțumiri. (Aplauze generale.)

Dar pentru ce am venit noi aici, fraților, pe vântul acesta din depărtări atât de mari, pentru ce am venit aici chiar în fața monumentului lui Arpad? Cauza e, fraților, că un mizerabil, un mișelesc atentat se pregătește în contra poporului nostru, în contra săracilor, în contra dreptății, în contra luminei veacului al XX. (Strigăte îndelungate: Jos cu ei!) Anume ce zic domnii dela cârmă, fraților? Zic că: »Noi pe poporul român și toate celelalte popoare le iubim, dar pe voi, deputații, vă nimicim«. Atât sunt de mărginiți la cap cei din fruntea țării, încât ei cred că noi am dori drepturile poporului român, pe care poate voi nu le-ați dori. Dacă ar fi asta a ceea, atunci, fraților, bucuros abizcem de ele, numai vouă să vi le dea. Poftească să vă dea numai drepturile, cari le cereți, căci noi cu plăcere renunțăm la ele în favorul D-voastră!

Dar de altă parte ei mai zic, că dacă cumva vor da drepturi poporului, apoi acesta li se face dușman. O minciună mai grozavă nici că se poate. Oare, fraților, care să fie mai bun patriot: acela care e rob, care e lipit pământului și zadarnic cere ajutor, sau acela care e liber? Aicea zace lipsa de logică și grozava lor prostie! Ei așa cred, că atunci va deveni Românul bun patriot, când îi înfigi cutitul în inimă! Poftească poarte-se cinstit și atunci de sigur că vom fi tovarășii lor! (Aprobări generale.)

Mai e apoi încă un lucru! Dacă guvernul cere și pretinde dela noi ca să le cântăm imnul lor național în orice școală, poftescă să ne lase și pe noi să cântăm al nostru! Un singur caz să vă spun, fraților. Deunăzi trimițând o carte de cetire, scrisă pentru folosirea în școlile noastre, spre aprobare ministrului, ce credeți, ce s'a întâmplat? Am primit răspunsul, că ministrul nu o aprobă din cauza, că o scris într'ansa versul: „Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim...“ Apoi să nu-ți sfășie inima, fraților, lucruri d'aceste! (Aprobări generale și îndelungate.) Apoi în cazuri d'aceste, fraților, cum își închipuie guvernul țării, ca Românul să fie patriot? Apoi dacă pe buzele mamei noastre, nu se ivește nici un surâs, — căci patria noastră trebuie să ne fie doar mamă, — ci ea ne dă numai ghionturi, atunci pe o astfel de mamă mașteră cum să o iubim?

Ei mai zic apoi, că nici într'o țară nu există libertate, ca întocmai la noi. Apoi, fraților, cel mai bun și grăitor mijloc de a ne convinge despre aceasta libertate este să cercetăm tomnitele Seghedinului, unde vom găsi tot atâția martori ai »libertății« acestei țări. (Aprobări generale. O voce: Apoyji și Andrassy să meargă la Seghedin!)

familie germană (Göstl). Aci aveam să învăț 2 fetițe (de 11 și de 9 ani) și un băiețel de 7 ani. La lecțiile noastre asista totdeauna mama și une-ori mătușă mai bătrână a elevilor mei... Trebuia să mă prepar foarte bine. Aci observam și studiam desvoltarea treptată a sufletului copilăresc; aci observam și mă conformam cu procedările mele diferenței de desvoltare a sufletului fetițelor de cele ale băiețelului, seara de câte ori nu reflectam și încercam să-mi dau seama, pentru ce băiețelul înțelegea și cuprindea mai anevoie cunoștințele decât fetițele? Și timp de 5 ani în acea familie, simpatia ce o aveam binișor deșteptată către dascălie, mi s'a mărit tot mai mult, încât în cele din urmă, m'am pomenit dascăl gata, p'arcă eram născut așa. Și, dascăl mi-a rămas porecla în gimnaziul superior, dascăl și la universitate, de unde întorcându-mă, prin 1876 am fost numit dascăl la dascălia (Preparandia) din Gherla, unde am stat până în 1888. Atunci am fost invitat de Ministerul Instrucțiunii publice — fiind ministru d-l T. Maiorescu în aceeași calitate, la școala normală de institutori din București, unde am profesat 12 ani când apoi trecui ca profesor de filosofie și l. germană la liceul Sf. Sava tot în București. Apoi să nu fi înclinat a crede în predeterminism cu Sf. Augustin

și mai ales cu Luther care învață expres: „Dumnezeu știe și dispune înainte, toate lucrurile...“

La sfârșitul anului școlar, prin lunie 1867, și profesorul Petri și Ioan Papiu profesor la gmnaziu, și pretenul meu Gligore Fletos primul clasei mă îndemnară să reiau cursul gimnazial, ceea-ce prin Septembrie aceluiș an și urmași... Dar anul acela trăit la preparandie a fost, — precum am arătat în câteva cuvinte — hotărâtor pentru întreaga mea viață.

În acest an a izbucnit în părțile acelea, colera, care a secerat multe vieți, între care și pe a lui badea Dumitru Ciocoiu (gazda noastră) un bărbat inteligent, frumos și bun, la cea mai frumoasă vârstă de 29—30 de ani... Tot atunci a murit și iubitul meu tată... L'am aflat mort, când mă vestiră să merg acasă. Cu șiroae de lacrimi și întristat în inimă l'am îngropat... Iar biata mamă, rămasă văduvă, cu 5 copii începuse să simtă mai tare greutățile vieții... Toată nădejdea îi era la Dumnezeu și mângâierea în noi copii mai măricei și la Popa Mateiu, sfătuitorul celor necăjiți...

(Va urma).

*) „Deus praescit et praeordinat omnia“ (De serv. arbitr. 158.)

Din viața țărănească.

De Grigorie N. Coatu.

Economia, risipa, luxul și fudulia.

— Unde nu-i economie, acolo-i de sărăcie, mi spunea într'una din zile Ioan Răscanu.

— Hei de ce Răscane, îl întrebaui.

— Ca să vezi de ce, am să-ți povestesc o istorioară domnișorule și ai să vezi singur că așa e.

— Bine!. Te ascult cu plăcere!. Fiind ceva de folos, voi povesti și eu altora, că datoria de oameni ne face să ne povățuim unul pe altul.

— Bietul răposatul irate-meu Ghiorghie Vătavu de care poate ai auzit, că așa i ziceau oamenii, fiind om cu pricepere, cu înfătoșare plăcută și vioiu, a intrat în inima boerului Iordache Lambrino, fostul stăpân al moșiei Banca, ale cărui oase cred că s'or fi amestecat cu pământul, că sunt mulți ani de când a murit și dânsul. Într'o bună dimineață îl chiamă boerul la curte și îl impacă vâtav pe moșie. Avea așa de multă încredere într'ansul și ținea așa de mult la el, în cât toată lumea știa că ceea ce-i făcut și zis de vâtavul Gheorghie e sfânt și că boerul zice așa, cum a zis și dânsul.

Pe lângă că-i da leafă bună, apoi îi da și cele trebuincioase casei cu îndestulare. Să fi avut el o femeie harnică, economică și strângătoare, ar fi făcut bani să nu-le mai știe numărul, ba ar fi putut ajunge și moșier, cum au ajuns alții.

Biata cumnată era o femeie căreia îi plăcea să stea toată ziua cu țigara în gură și să pușiască într'una; și vorbească mult și să muncească puțin și foarte slabodă la mână. Dacă ar fi adus dânsul cu carul cel mare, tot cu carul cel mare dădea și risipea și ea, în toate părțile. Imprăstia întocmai ca o găină care când se vede în vârful vrafului, începe a scurma și arunca încoace și încolo, de nu te mai pricepi ce face din vraf. Așa că tot ce aducea dela boer nu cumpăra din leafă, par'că întra pe gură delup. O haină dacă ceva, ceva, se învechea sau se descosia, n'o mai îmbracă și nici nu mai punea acul s'o prindă la loc, ci căută alta nouă. Avea, n'avea bărbatul, nu vroea să știe; îi punea pielea în saramură cum s'ar zice și trebuia să-i ia. Dacă cerea cineva un căuș de fâină, ea îi da două. E bine să fie cineva darnic, dar nu chiar așa! Mereu îi zicea bietul frate-meu, să fie mai economică și mai strângătoare spunându-i zicătoarea: »Cine-i dă cu piciorul, îi duce dorul«. Dacă a văzut că n'o poate scoate din pepenii ei, o lăsa-t-o în plata lui Dumnezeu; însă dela o vre-

Astfel sunt întocmite lucrurile la noi, fraților, că dacă fisolgăbirăul vrea să fie libertate, atunci e, iar dacă nu vrea, atunci s'a isprăvit cu libertatea. Apoi mai e încă o absurditate în politica maghiară, fraților, anume ei așa cred, că cel cuminte trebuie să aibă trei voturi, până când săracul și neluminatul să n'aibă nici unul sau cel mult un vot. Apoi nu e asta o curată prostie, fraților, când unii om cu învățătură, care n'are lipsă de atâta ajutor, de atâta sprijin, care și singur își poate câștiga și apăra drepturile sale, i se dau 3 voturi (O voce: *Acela să facă de trei-ori miliția!*) până când unui neputincios nu i se dau, ci e lipsit, e împiedecat de a-și alege un om luminat, care să-i poarte interesele sale? Aceasta nu-i nici o dreptate. Cu astfel de chitibușuri, fraților, guvernul nu va putea asigura bunăstarea țării, căci siguranța ei nu e în baionetele »impănaților«, ci în inima omului. (*Aprobări generale.*)

Prin astfel de uneltiri ei ne fac iarăși robi, cum au fost părinții, moșii și strămoșii noștri. În loc să ne lumineze, rămănem în întunecul neștiinței. Așa au făcut-o și cu legea școlară! Nu doar că n'am vrea să învățăm ungurește, ci dacă s'ar putea am învăța și 7 limbi, nu una. Năcăjindu-ne însă a învăța pe cea ungurească, în modul cum se cere, n'o învățăm nici pe aceea și o neglijăm și pe a noastră și iacă, fraților, că noi în loc să ne luminăm, ne prostim. Dar ei anume vreau să rămănem în întunec, căci dacă ne-am lumina cu toții, atunci n'ar mai fi »moderații« între noi, ci toți am fi una. (Aici oratorul face o comparație foarte succesă asemănând pe moderații și pe naționaliștii cu doi copilași, cari sug la aceeași fătă de mamă. Moderații tac și nu capătă de supt, iar naționaliștii plâng, dar nu capătă nici ei de supt.) Apoi continuă: Noi cel puțin plângem și țipăm și prin aceasta arătăm mamei (stăpânirei) că în noi este viață. Avem cel puțin mângăierea și satisfacția, că am arătat în zilele aceste grele »mamei« noastre, că a fost un popor, care i-a dat de lucru (*Aplauze furtivoase*) și că urmașii noștri vor pomeni cu drag și evlavie luptele, cari le-am purtat pentru câștigarea și apărarea drepturilor neamului românesc. (*Aplauze prelungite și aprobări generale.*)

Vom lupta așadar pe lângă toate greutățile, deși e nespuse de grea lupta noastră cu o purtăm cei 15 deputați în contra unui legion, în contra alor 400, într'un oraș cu totul strein simțirilor noastre. Iubirea de neam, limbă și lege, fraților, aceste formează baza existenței noastre și când aceste le vom ține cu tărie, atunci nici tunurile Europei nu ne vor putea stărpi. Veni-va însă timpul, când însuși Ungurilor le va părea rău de cecece au făcut și când vor fi convinși, că țara numai prin o pacinică și frățească conviețuire a popoarelor poate să înainteze. De Dumnezeu ca cu toții împreună să ajungem zilele acele! (*Aplauze îndelungate.*)

Dep. Dr. Vaida-Voevod și-a început vorbirea, făcând în liniamente generale istoricul activității parlamentare recente și pornind dela constatarea, că partidul național român a fost primul, care a pretins dreptul electoral legal. Conduși de convingerea — a zis d. Vaida — că ni-se va face dreptate, am intrat în activitate. Mult s'a spus despre politica noastră activistă. Mulți au aprobat-o, mulți au desaprobat-o. Este fără îndoială greu a satisface dorințele și

cerințele tuturor. Dacă însă nu putem a-răta un succes mai mare, cel puțin putem spune, că prin politica activistă am electrizat masele largi ale poporului, noi deputații am căpătat poftă de muncă, iar maghiarii s'au convins, că nu mai vrem să fim robi. Cei dela putere au crezut, că vom sta tot cu căciula în mână, au trebuit însă să se convingă, că mergem cu fruntea înălțată și că suntem conștii de drepturile noastre (*Aprobări generale*). Cu aceste rezultate ale politicii noastre, deși modeste, putem fi mulțumiți între împrejurările date.

Politica noastră românească a fost condusă întotdeauna de *idea dinastică*. Toate ușurările ce le-am avut în trecut, le-am primit dela dinastia habsburgică, nimic însă dela domniile feudale. (Oratorul trece în revistă evenimentele desub neuitata împărăteasă Maria Theresia, amintește în special legea urbarială, vorbește de binefacerile primite sub marele împărat Iosif II., iar vind la timpurile mai nouă spune, că mult puținul ce-am primit și-l avem noi Români, precum Statutul organic etc. nu le-am primit dela de-alde Andrassy, ci dela Maj. Sa Monarchul).

Acum însă am ajuns la o răspântie și trebuie să ne tragem bine seama, ce vom face în viitorul apropiat. În toate timpurile, să fi fost acele cât de vitrege, am accentuat încrederea noastră în împărat și dinastie. A venit acum legea votului universal, luat în programul guvernului la dorința expresă a Maj. Sale. În această lege, pusă în vedere, am văzut garanția, că coroana vrea să ne onoreze pentru credința noastră nestrămutată și pentru serviciile aduse dinastiei și patriei. (*Aprobări generale*). Dacă însă Coroana va da aprobare proiectului lui Andrassy, am fi din nou desavuțați pentru politica noastră tradițională. Afându-mă acum vre-o 2 săptămâni în Viena și având o convorbire cu un gazetar de-acolo, i am declarat, că părerea mea personală este, că, *dacă coroana va aproba proiectul lui Andrassy, nu ne rămâne altceva de făcut, decât să ne retragem, căci o altă politică decât o politică românească și dinastică nu putem avea*. Prin urmare nu ne rămâne, decât să ne retragem din lupta parlamentară, până când se va ivi o nouă persoană din dinastia habsburgică, care va ști să onoreze credința noastră nestrămutată față de tron și patrie. (*Aprobări*).

Iar acum să vă spun părerea mea despre ceea ce ar fi de făcut după sancționarea legii lui Andrassy. Ne mai participând la alegerile parlamentare, vom începe o întinsă muncă pentru consolidarea noastră pe teren cultural și economic. Vom fi pasivi față de alegerile dietale, însă cu atât mai activi pentru ridicarea bunăstării materiale și intelectuale a poporului nostru. Și aceasta ne va fi astăzi cu atât mai ușor, cu cât nu mai suntem singuri, căci toate neamurile nemaghiare din țară, împreună cu puternicul partid al social-democraților vor fi alături de noi. Dacă vom lupta cu toții împreună, vom eși desigur învingători, căci — zice o vorbă veche maghiară — »*nulle gâște înving porcul*«. (*Aprobări îndelungate*). Aceasta ne va fi cu atât mai ușor, căci guvernul actual șede pe un scaun cu trei picioare. Un picior este *minciuna*, al doilea: *corupția*, și al treilea *calumnianarea* noastră în fața tronului. Cine șade pe un astfel de scaun, nu va putea isbuti, va trebui să

cadă. (*Aprobări generale*. Strigăte: *Jos cu ei!*)

Prin urmare să nu ne pierdem nădejdea, ci umăr la umăr și în deplină solidaritate să luptăm pentru drepturile noastre sfinte, căci a noastră va fi isbânda. (*Aplauze însuflețite și îndelungate*.)

D-l Dr. N. Vecerdeia în calitate de referent spune, că în urma discursurilor rostite au fost lămurite din toate punctele de vedere cestiunile dela ordinea zilei. Din partea d-sale ține însă să accentueze că pe lângă alte arme de luptă, precum e presa, dreptul de a petiționa la dietă, organizările și adunările populare, cel mai puternic mijloc de luptă este dreptul electoral egal, pentru a cărui realizare trebuie să lucrăm din toate puterile noastre. (*Aprobări generale*.) Prezentă în fine spre primire următoarea

Propunere:

Cetățenii români din cercurile electorale dietale Brașov I. și II. Herman și Ghimbav întruniți în orașul Brașov, în consonanță cu programul partidului național român dela 1881 și în conformitate cu dorința întregului neam românesc din patrie, cer cu stăruință reformarea dreptului electoral prin introducerea votului universal și egal exercitat prin votare secretă făcută după comune și de-odată cu aceasta cerere protestează cu toată energia împotriva votului piual exercitat prin votare publică, propus din partea d-lui ministru de interne, contele Iuliu Andrassy, pentru că a est vot ar nimici egalitatea cetățenilor cu privire la dreptul de alegere, creând din nou clase privilegiate și ar face cu neputință manifestarea independentă a convingerilor politice.

Deodată cu acestea adunarea îndrumă biroul său ca să trimită imediat Majestății Sale Monarchului următoarea telegramă omagială:

„Cetățenii de naționalitate română din comitatul Brașovului, întruniți la Brașov, în adunare populară, își iau îndrăzneala a așterne sentimentele lor de omagială supunere la picioarele Majestății Voastre, gata fiind întocmai ca strămoșii lor, a jertfi viața și averea lor pentru Tron și Patrie; totodată roagă prea umilit pe Majestatea Văstră să nu acorde sancțiunea Sa prealabilă proiectului de reformă a legii electorale plănuir de actualul guvern cu introducerea votului plural și a votării publice, pentru că acestea ar însemna consfințirea unor nouă clase privilegiate, și suprimarea independenței politice a cetățenilor, ei să se îndure prea grațios a stării pentru reformarea dreptului electoral prin introducerea votului universal și egal, cu votare secretă și după comune, în consonanță cu dorința marelui majorități a cetățenilor întregu-

lui stat și în special a întregului popor românesc din această patrie, pururea credincios Majestății Voastre și Augustei Case Domnitoare“.

Pinându-se la vot propunerea de către președintele adunării, ea se primește cu unanimitate și cu mare însuflețire.

Făcându-se liniște ia cuvântul părințele Dr. V. Saftu și într'o vorbire măiestră presărată cu citate din sf. scriptură aduce elogiul leului Mihali, șoimului Goldiș și vulturului Vaida, și propune ca adunarea într'un gând și dor să le exprime dragostea lor nemărginită și încrederea lor.

În mijlocul unei însuflețiri mari adunarea votează deputaților încredere.

Potolindu-se aplauzele președintelui I. Lenger închide adunarea, mulțumind deputaților pentru că au grăbit în mijlocul adunării, mulțumind celor întruniți pentru atitudine deamăni dovedită și declarând că prin votul însuflețit al adunării s'a spulberat faima mincinoasă, că deputații noștri ar sta izolați de popor și ar fi niște simpli agitatori, căci prin votul de astăzi s'a dovedit, că suntem un trup și un suflet cu ei.

La orele 3/4 adunarea s'a închis iar cei întruniți s'au îndepărtat în liniște și înălțați în suflete spre casele lor.

Rip.

Manifestațiunile

pentru votul universal.

Duminea trecută s'au ținut în întreaga țară peste două sute de adunări populare convocate de fruntașii români și slovaci, de partidul social-democrat, de partidul radical maghiar și de partidul țărănesc din Ungaria. Duminea trecută a fost așa zicând serbarea închinată votului universal egal și secret, serbare, în jurul căreia s'au strâns toți fii năpăstuiți ai acestei țări, fără deosebire de naționalitate, profesiune și de clase sociale. Din mii de guri a răsunat în această zi însemnată protestul solemn în contra falsificării votului universal, care protest prin sute de telegrame s'a adus și la cunoștința Maj. Sale Monarchului.

Ne este peste puțință a publica în numărul acesta toate rapoartele, cari ne-au sosit. Atâta însă putem spune, că adunările românești au succes în toate părțile bine, afară de câteva locuri, unde satrapii administrației au oprit adunările pe motive ridicule.

Pentru astăzi dăm loc următoarelor rapoarte și convocări nouă.

Adunarea din Șeica-mare.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

Adunarea populară din Șeica-mare convocată pe 1 Noembrie cu tot timpul potrivit a avut bun succes. Poporul a alergat în mare număr la glasul de che-

me a început și el a-se face cheltuitor. Arunca banii pe toate flecurile. Cu toate acestea, dacă venitul îi era mare, tot a făcut ceva avere, fiind chiar, printre fruntașii din sat.

În toată căsnicia lor, nu le-a dat Dumnezeu de cât o fetiță, pe nepoată-mea Anica, care e astăzi nevasta lui Vasile Ionescu. Cred că-i știi matala, Vasile Ionescu feciorul lui Gheorghe Ionescu Răzășul!

— A!.. Vasile Ionescu tânărul!.. îl cunosc; și știu!

— Acela! Fata, în casa părinților, n'o văzut decât venit mult, hrană bună și mai multă de cât trebuie, haine bune și și luxoase și fel de fel de cheltuieli zădărnice, așa încât, s'o deprins și dansa, tot așa să facă, zădărnice să cheltuiască și să nu prețuiască lucrul și banul întru nimica. O măritat o după Vasile Ionescu, despre care își spusei și pe care zici că-l cunoști, feciorul lui Gheorghe Ionescu, un răzăș fruntaș, un fel de boerănaș care pe acea vreme era și primarul satului. Da primar, nu fleac, d-le învățător! Vorba îi era vorbă și treaba, treabă. De la moartea omului aceluia mai n'o mai avut primăria om de ispravă. Pe vremea lui s'a făcut școala din sat și podul cel mare de pe râpa cea adâncă.

Pe omul fătarnic și lingușitor îl ura strașnic. Nici o dată nu îngăima treburile cum fac mulți din primarii de astăzi; el spunea verde omului:

— Uite! ai, sau nu ai dreptate! Ghișeftăriile și potlogăriile la dânsul n'aveau bătă și de aceia treburile comune mergeau strună. Omul își cunoștea datorile ce are de făcut așa că în tot d'auna era în regulă cu șoseaua, cu dările cătră stat și cu alte îndatoriri cerute bunului cetățean. Astăzi nu-mi prea plac cum merg lucrurile și cauza este de sus după cât văd. Dacă cei mari fac muncătorii apoi cei mici cum n'au să facă?.. Bine a zis cine a zis că: »Peștele de la cap se împute«. Pe mine m'a sărăcit un subprefect.

— Hei cum?..

— Așa, bine!.. Aveam cărciumă mai înainte. Stăteam bine; nimenea n'avea han ca mine prin satele de prin prejur. De câte ori venea subprefectul în sat, trăgea la mine. Pe lângă că-l hrăneam pe dânsul apoi îi țineam și patru cai cu fân și ovăș. În loc de plată m'a înșelat și cu opt sute de lei. S'o pus la cărți într'o zi la curte și prăpădind totul, o venit la mine și nici nu m'a slăbit până nu-i am dat. La vr'o câte va zile l-a dat afară și am rămas uite cu chitanța asta. Fiind-că el era ghișeftar, apoi mulți primari și notari de pe vremea

lui, pârjoleau satele. Câți n'or fi și astăzi ca acela?..

— Astăzi s'or mai schimbat lucrurile Rășcane.

— S'o mai schimbat d-le, dar tot se ciupește; știu eu. Dreptatea o capeti greu fără parale. Te învățesc și te succesc advoacății că de multe ori te saturați și de judecată și de tot. Cine credea că Petru Crangă o să scape de arest, când o găsit la dânsul patru boi de furat și cu toate acestea, uite o scăpat!.. Paralele isochiu dracului: Gheorghe Zaharia o fost bătut măr de boerul din sat, nu știu pentru ce greșeală o făcut și cu toate acestea tot lui i-o dat judecata două luni de închisoare, pe care le-o făcut tocmai în vremea muncii când i-o rămas toată treaba baltă și în vreme de iarnă umbliă pe la alții după căpătat. Vorba cea: »Până la Dumnezeu sfântii te gătesc«. Acuma să-mi urmez vorba cu nepoata mea Anica.

— Cum aveau și dânsul și dansa avere de la părinți, prin muncă, prin chibzuială și economie ar fi putut ca până acuma să îndoiască și să întreiască averea, pe când ei, din potrivă au perdut și din ceia ce au mai avut așa că din binele care îl aveau la început, acuma au ajuns într'un hal de spăiat. Dacă ar fi fost cel puțin unul din doi mai strângător și mai econom, tot calea-valea dar așa, s'a

potrivit vorba aceia: »Cum Tanda, cum Manda«. Tot venitul ce-l au îl cheltuesc fără nici o regulă și fără nici o socoteală. Se întrec la cheltuieli zădărnice pe fel de fel de nimicuri, care dacă ar lipsi, n'ar pricinui nici un rău. Se potrivește modelor și luxului de astăzi și, neprețuind valoarea banului pentru a-și împlini poftele și dorințele de care dacă nu vei putea să te stăpânești, ajungi la peire, au tost nevoiți să între în fond, adică, să vândă astăzi o bucată de pământ, mâine alta, și din două-zeci și patru de fălci loc arabil, loc întins ca masa și cu isvoare pe el, abea au rămas cu vr'o două fălci.

Iată dar, unde duc pe copii deprinderile rele de la părinți, lipsa simțului de economie și poftele și pasiunile care și-au prins rădăcină în inimile lor, din vremea copilăriei.

— Așa e Rășcane! Vorbești ca un învățat de cei mari. Părinții sunt aceia cari îndrumă pe copii pe calea vieții. Ei sădesc în inimile lor, când sunt mici, simțul de iubire, de dragoste cătră aproapele, de bunățate și economie, de credință în Dumnezeu și în lucrurile sfinte și de iubire de neam și de țară. Să avem dar, cea mai mare grijă în creșterea copiilor, căci mult ajută în viața lor staturile și învățăturile părintești.

(Va urma).

- 1894/4 Doina, Luceafărul, Cassa de impr. Rf. (Roşia) Şoimuşana.
- 1895/6 Beizovia, Corviniana, Detunata, Hondoleana, Monoreana, Parsimonia, Racoţiana, Sentinela, Vlădeasa.
- 1896/7 Bocşana, Buna, Chiseteiana, Inst. de cred. Rf. (Apoldul mic), Ligediana, Cassa de păstr. (Sasca m.) Schinteia.
- 1897/10 Casa de păstr. (Bicaz), Cordiana, Economia (Lug.), Jeleana, Mureşanul, Nădlăcana, Nera, Plugarul (Săcād). Selăgeana, Steaua.
- 1898/9 Asoc. de econ. (Ghiroce, Bihoareana, Cassa de păstr. (Miercurea), Graniţerul, Zarandeană, Zlagneana, Insoţire de cred. Rf. (Aciliu) dto Pianul sup. dto Rechita.
- 1899/9 Asoc. de cred. Telciu, Insoţire de cred. Rf. (Vestem), Mercur (Năsăud).
- 1900/8 Buciumana, Bungărzeana Rf. Coroana (Timişoara), Dunăreana, Gavosdiana, Insoţire de cred. Rf. (Ilimbav), Poporul (Lug.) Porumbăceana.
- 1901/6 Bănăţana, Banca pop. Dej, Chiorana, Dacia, Pădureana, Venetiana.
- 1902/8 Agricola (Huned.), Cugiereana, Economia (Coh.), Insoţire cred. (Borgo-Prund), dto Loman, Plugarul (Cacova) Sebeşana (Csb.) Ţibleşana.
- 1903/11 Armonia, As. de aj. pers. (Năsăud), Comuna, Coroana (Bistr.), Creditul, Insoţire de cred. Rf. (Nucet), Păstorul (Timiş), Răşnoveana, Şercăiana, Turnu-Roşu, Voileana.
- 1904/7 Agricola (Lug.), Avrigeana, Ciocovana, Geogeană, Isvorul (Săngr.), Jiana, Ternoveana.
- 1905/12 Agricola (Ecica), Câmpiana, Cărtişoreana, Hondoleana, Industria, Insoţ. Rf. (Pianul inf.), Munteana, Corn. Noiană, Panciovana, Secana, Şoimul, Târnoveana.
- 1906/5 Aurora (Baia mare), Codriana, Frăţietatea, Inst. de cred. şi econ., Şincăiana.
- 1907/37 Arina, As. de cred. Budac, Astra, Banca pop. (Arp. inf.), Banca pop. (Carans.) dto Zagra, Berlişteana Braşoveana, Buticeana, Cassa de păstr. Pervora, Ceicana, Drăganul, Frăţia, Hodoşana, Hadiana, Isvorul (Seb. inf.), Lapuşana, Leucuşana, Margineana, Minerva, Orientul, Pesăcana, Piatra, Plugarul, (Boroşineu), Progresul, (Braşov), Progresul (Iliu M.), Reun. Rf. Agăbici, Receana, Răureana (Şugab), Secăşana, Solidaritatea, Speranţa (Hos. m.), Strugurul, Ucea mare, Vatra, Viitorul, Vulturul.

IV.

După mărimea capitalului.

- 2.400.000. Albina (1).
- 1.200.000. Biboreana, Victoria (2).
- 1.000.000. Silvania, Timişana (2).
- 550.000. Oraviciana.
- 500.000. Ardeleana.
- 400.000. Economul, Făgeţiana (2).
- 300.000. Cassa de p. Mercurea, Coroana (Bistr.), Lugoşana (3).
- 260.000. Sentinela.
- 220.000. Patria, Poporul (Lug.) (2).
- 200.000. Agricola (Lug.), Chiorana, Crişana, Drăganul, Haţegana, Luceafărul, Mureşana, Sătmareana, Selăgeana, Someşana Vatra (11)
- 168.000. Aurora (Năs.)
- 160.000. Arieşana, Mureşanul, Păstorul (3).
- 150.000. Aurora (Baia m.), Cassa de p. Sasca m., Grăniţerul, Sebeşana, (S.-s.) (4).
- 140.000. Banca pop. Carans.
- 130.000. Economia (Coh.)
- 120.000. Cordiana, Furnica, Parsimonia, Progresul, Vlădeasa, Voileana (6).
- 113.000. Speranţa (Borgo-Pr.)
- 100.000. Arina, Banca com., Bocşana, Codriana, Coroana, Dacia, Industria, Julia, Lipovana, Mercur, Minerva, Munteana, (Ofb.) Nădlăcana, Plugarul, (Boroşi.) Racoţiana, Răureana (Cap. M.), Sebeşana (S.-s.), Steaua (18).

Cu 90.000 sunt 2 bănci, cu 80 mii 8, cu 70 mii 6, cu 60 mii 7, cu 53.000 una cu 50 mii 11, cu 40 mii 7. Restul tot mai mici.

Despre decursul adunărilor populare din Heanda-mare, Băseşti, Dej, Sarosul-săseş şi Giacos am primit cu posta de astăzi rapoarte amănunţite, pe cari din lipsă de loc nu le-am putut publica în nrul de astăzi. Le vom publica în numărul viitor. Din rapoartele trimise vedem, că adunările au avut un succes foarte frumos. O însuşire deosebită s'a manifestat indeosebi la adunările din Băseşti, Heanda-mare şi Dej.

Un proiect de legeprivitor la asigurările sociale în Austria. Din Viena se anunţă că guvernul a depus la Camera deputaţilor un proiect de lege privitor la asigurările sociale. Proiectul prevede asigurarea obligatorie contra boalelor tuturor lucrătorilor şi servitorilor, inclusiv cei agricoli, impune asigurarea obligatorie contra bătrâneţii pentru toţi lucrătorii industriali, agricoli şi servitorii precum şi pentru patronii, ale căror venituri anuale nu trec de 2400 coroane.

ULTIME ŞTIRI.

Budapesta. 5 Nov. Ministrul de comerţ, Francisc Kossuth, preşedintele partidului independent, a făcuteri o vizită clubului acestui partid. S'au discutat toate chestiunile dela ordinea zilei, între cari şi aceea a înfiinţării unei bănci naţionale independente în Ungaria. Deputatul Gabriel Ugron a spus, că datoria partidului independent este de a lua imediat o atitudine fermă pentru crearea neîntârziată a bănci. naţionale Kossuth, care până acum se arătase foarte rezervat în chestia aceasta, a făcut următoarea declaraţie: *Dacă banca naţională nu se va înfiinţa, atunci lucrurile vor ajunge la separaţiune.*

Declaraţia aceasta a ministrului a fost mare senzaţie.

Bucureşti. 5 Nov. Prinţul George al Sârbiei reîntorcându-se din Petersburg a treit ori prin România spre Sârbia. La Ungheni (graniţa României) a fost interviewat de un redactor al ziarului „Adevărul”. Prinţul a fost foarte rezervat, însă a spus că aduce cu sine din Petersburg cele mai excelente impresii şi că Sârbii sperează mult dela Dumnezeu..

Viena, 5 Noemvrie. Regele Greciei a sosit aici ieri seară pentru a felicita pe împăratul Francisc Iosif cu ocaziunea jubileului său. Regele a fost primit la gară de împăratul, de arhiduci, o companie de onoare şi de membrii legaţiunii grece. Salutările celor doi suverani au fost foarte cordiale. După prezentarea suitelor suveranii au mers în trăsura la Hofburg, unde regele a fost primit de câtra demnitarii curţii şi de miniştri.

Belgrad, 5 Noemvrie. Din cercurile competente se desminte ştirea, că vizita prinţului George la Petersburg este în legătură cu intenţia regelui Petru de a abdica. Vizita prinţului moştenitor este în legătură cu nota, pe care Serbia a trimis-o puterilor mari.

Londra. 5 Nov. „Times” află că în arsenalul maritim rusesc Newski, care depinde de ministerul de marină s'au descoperit mari delapidări. Se zice că s'au furat sume enorme. În urma descoperirilor făcute, 14 admiralii vor fi siliţi să dimisioneze. Cu delapidările aceste stă în legătură sinuciderea comandantului de cetate Iosifow şi arestarea unui general în rezervă.

Newyork, 5 Noemvrie. La alegerile pentru viitorul preşedinte a Statelor-Unite au fost aleşi 483 electori, cari la rândul lor vor alege pe viitorul preşedinte. Dintre aceşti electori 305 sunt partizani ai candidatului Taft şi 178 ai candidatului democrat Bryan.

Primim spre publicare următorul apel electoral:

Spre orientarea alegătorilor de deputat mirean la congresul naţional care se va deschide în ziua de astăzi, vă rog să binevoiţi a da publicitaţii următorul

Apel.

În contra valorului nostru fost deputat sinodal şi congresual în perioadele anterioare a d-lui director gimnazial Virgil Oniţ neavând nici un motiv justificat de a nu-l alina, — nealegându-l — înadavăr i-am micşora în mod nemeritat valoarea d-sale faţă de opinia publică, dar totodată ne-am micşora şi pe a noastră valoare — dovadă că nu stim ai fi mulţumitori şi recunoscători pentru bunele şi vastele d-sale servicii bisericesti şi naţionale. Eâr de altădată — alegându-l — pe cealaltă candidaţi încă nu iam jignit de loc, neavând nici dăşii motiv de a se simţi jigniţi şi micşoraţi în valoarea ce o au.

Drept scriindu-vă deplină încredere şi sinceritate aşteptăm aceste şire la dorinţa şi din însărcinarea mai multora, — Vă rog pe toţi alegătorii, ca tot în acest înţeles să judecaţi şi să lucraţi

Paloş în 22 Octomvrie 1908.

Lascu Toma, alegătoriu.

Bibliografie.

A apărut Nr. 373 din „Biblioteca pentru toţi” cuprinzând Muzicantul orb, admirabila povestire a lui W. Korolenko, tradusă de El Soor.

Korolenko face parte din pleiada de scriitori ruşi cari sunt gloria Rusiei contemporane. Nuvelele şi povestirile sale, care i-au asigurat o celebritate timpurie, sunt inspirate mai toate din viaţa necăjită a poporului de jos şi sunt străbătute de un suflu de milă şi de dragoste pentru toţi umiliţii şi desmoştenţii soartei. Dar Korolenko n'a fost izbit numai de suferinţele poporului său şi nu şi-a luat subiectele numai din viaţa acestuia: în opera lui răsună de multă ori şi câte o durere mare şi universală, o durere profund omenească, pe care o descrie cu o neîntrecută putere de analiză. În Muzicantul orb, el ne înfăţişază o admirabilă psihologie a unui orb din naştere, cu toate chinurile şi suferinţele lui, cu înfrângerea desănuşejdei şi cu resemnarea lui finală. Sub îngririrea înţeleaptă şi iubitoare a celor ce-l îngăjoară, tăuăru orb găseşte în artă mângăierea pentru lipsa nepreţuitului dar al vederii.

Cetind această năvelă nu ştii ce să admiri mai mult: admirabilă analiză sau teacă a orbului sau desăvârşitele calităţi literare ale lui Korolenko.

Un volum de 160 pagini, 30 bani porto 10 bani.

De vânzare la Librăria „Gazetei”.

Din „Biblioteca teatrală”

edată de societatea pentru fond de teatru român au apărut în editura Librăriei Ciurea următoarele comedii: Nr. 13 „Curiozitatea femeiască” comedie într-un act — 40 bani. Nr. 14 „Lăsată Secului” comed. în un act preţul — 40 bani Nr. 15 „Arstătele” comed. în un act — 30 bani Nr. 16 „Şapte... şi nici o ispravă” comed. un act. — 40 bani. Nr. 17 „Milionu” comedie într-un act. — 40 bani toate aceste de M. Popescu n. Bogdan. Nr. 18 „Niculae Vulpea” piesă din copor în 4 acte de Romul Muntean — 70 bani Nr. 19 „Capriciul unui tată” comedie într-un act — 40 bani Nr. 20 „Cântecul Cooşului” comed. un act — 40 bani Nr. 21 „Cănela şi pisica” comed. 1 act — 40 bani Nr. 22 „Slugă la doi stăpâni” comed. 2 acte — 60 bani Nr. 23. Dela nord la sud — 60 bani toate 5 de Z. Bărsan.

Numărul jubilar al „Gazetei Transilvaniei” se poate comanda direct sau prin librării cu preţul de 1 coroană 50 bani în Austro-Ungaria şi 2 coroane (2 Lei 20 bani) în România şi străinătate.

Venitul curat ce va rezulta din desfacerea ediţiei jubilar, a „Gazetei” se va da fondului jubilar pentru ajutorarea zărilor români din Transilvania şi Ungaria.

ECONOMIE.

Să ţinem o rânduială anumită la nutrirea vitelor.

Plugarul cu bună chibzuială trebuie să ţină o rânduială anumită la nutrirea vitelor sale! Cea mai însemnată regulă din toate este, ca fiecare vită să capete astfel de nutreţ şi atâtă nutreţ, cât îi trebuie, ca să ne dea mai mult lapte, carne, lână, grăsime şi altele, adică să producă mai mult! Vitele produc însă într'una, de aceea şi trebuie să le ţinem bine în anul înţreg; nu cum fac mulţi, că odată le ţin mai bine, aldată mai rău! Dela această regulă ne putem abate, la sterpe şi la boii de jug, când nu lucrăm cu ei o vreme mai lungă! Pe aceştia îi putem ţine în timpul acela şi mai slab. Vitele cari muncesc şi cari produc, trebuie să le ţinem totdeauna la fel şi bine. Nu e iertat ca odată să le dăm nutreţ foarte mult şi altădată numai puţin, căci atunci când le dăm prea mult, se pierd şi se risipesc multe părţi grase şi nutritoare din nutreţ, iar când le dăm nutreţ prea puţin, pe acela îl folosesc vitele, ca să-şi susţie sănătatea vieţii şi atunci nu pot produce! Plugarul chibzuit însă totdeauna trebuie să-şi socotească nutreţul, să vadă şi să ştie cât mai are din el, să nu ajungă la lipsă de nutreţ; de va vedea, că nu o să-i ajungă nutreţul, atunci sau îşi cumpără cât îi mai lipseşte, sau, dacă nu găseşte să-şi cumpere cât îi mai trebuie şi dacă nu vrea să-şi lăpeze vitele pe preţ de nimica, atunci dela început îşi întocmeşte astfel treburile şi-şi împarte astfel nutreţul, ca să-i ajungă până la vara următoare, dând la vite dela început nutreţ mai puţin!

Să încunjurăm, de să poate, schimbarea de nutreţ iar dacă nu se poate, să trecem pe înţetul dela un fel de nutreţ la altul şi nu dintr'odată! Din cel dintăiu începem să le dăm la vite tot mai puţin şi din celălalt tot mai mult, până să învaţă stomacul lor cu nutreţul pe care vrem să li'l dăm! Trecerea dela un fel de nutreţ la altul să se întâmple cam în 10—14 zile!

Plugarul cu bună chibzuială îşi întocmeşte o anumită rânduială (regulă) de nutreţ pentru vitele lui; adică el îşi socoteşte cât nutreţ are să dea pe zi la vite, la ce ceasuri din zi are să li'l dea şi diferitele feluri de nutreţuri în ce fel de rând (ordine) are să le dea unul după altul.

De câte ori să le dăm pe zi la vite de mâncare? Aceasta atărnă dela soiul şi felul vitelor şi dela felurile de nutreţ, ce le avem. De cele mai multe ori e destul, dacă la vitele cu coarne le dăm de 2 ori (cel mult de 3 ori), pe zi de mâncare, la cai de 3—4 ori, iar la porci şi la viţei tineri le putem da şi de 5 ori pe zi! Prea des să nu le dăm la vite de mâncare, căci atunci nu au vreme destulă să-şi mistuie nutreţul mâncat (să'l prefacă în sânge şi de acolo în carne, grăsime, oase, lapte şi altele.) Mai ales vitele cu coarne să nu capete mâncare prea des, căci atunci nu au vreme destulă să rumege nutreţul şi cu cât rumege mai puţin nutreţul, cu atâtă le şi foloseşte la vite mai puţin! Dar de altă parte nici prea rar să nu le dăm la vite de mâncare, căci prea flămânez şi punându-le mult nutreţ înainte la început mănă lacom, dar după aceea îl împrăştie şi'l dau jos din iesle cu nasul şi lasă ogrinji mulţi!

Aşa să împărţim nutrirea peste zi a vitelor, ca să treacă dela o mâncare până la alta tot atâtă vreme, socotind de dimineaţa până seara mâncarea să o dăm la anumite ceasuri şi ceasurile să le ţinem cu regulă. Vitele să învaţă curând cu ceasurile de mâncare şi dacă nu le dăm la vremea ştiută, sunt tare neliniştite iar dacă le dăm mâncarea înainte de vreme, nu's destul de flămânde.

Nutreţul ce e să'l dăm la o mâncare, nu e bine, să li'l punem deodată tot înaintea vitelor, căci prea fac risipă mare în el! Nutreţurile păioase (uscate) le putem da în 2—3 porţiuni, pe când nutreţurile mărunţite, dacă dăm multe din ele la o mâncare, le dăm numai puţine deodată, după ce le-au mâncat iar le mai dăm puţin din ele ca să nu facă risipă şi pradă în ele!

Fiindcă la o mâncare vitele de obicei capătă mai multe feluri de nutreţ, e bine ca de pildă să nu le dăm nutreţurile uscate sau păioase (cu fire lungi, fân, coceni, paie, trifoiu uscat, măzărice şi altele) unul după altul, ci între ele să le dăm de cele apătoase, ca sfecla, picioici, sniţele, foi de sfecla; în felul acesta între 2 nutreţuri uscate să capete un fel apătos!

preot Aurel Nistor.

Ingrășatul galițelor.

O economie este ca și un riu. Cu cât acesta are mai multe râuri laterale, cu atât se face mai mare și mai puternic și din contră: cu cât îi lipsesc râurile laterale, cu atât poate seca mai ușor. Așa stăm și cu economia! Poate să fie aceea cât de mare, dacă n'are și ramuri laterale, odată se poate nimici.

Unul dintre aceste ramuri laterale ale economiei, fie ea mai mare sau mai mică, este fără îndoială și creșterea galițelor. Se pare, că despre folosul acestui ram lateral economic, s'au convins acum și cei mai mulți din economii sau mai bine zis din econoamele noastre, deoarece vedem, că și pe la sate se țin an de an tot mai multe galițe.

Și cum nu s'ar ținea! Când întreținerea lor de peste vară nu costă mai nimic, când ouăle se caută și plătesc mai bine ca ori și care alt product al economiei, când puii se plătesc acum de două ori mai scump, ca mai înainte: — ar face dar un mare păcat acela, cari și pe viitor ar mai aștepta, ca să le sboare porumbul fript gata în gurile lor.

Dacă și într'o economie cât de mică intră în decursul unui an de zile, de pe ouă, pui și galițe, cu banul, zecurul și coroana câte o sumuliță cât de mică, se vedem, că oare țara întreagă câtă marfă de aceasta va fi vânzând în streinătate în decursul unui an de zile?

Iată ce ne spune statistica în privința aceasta.

Din vânzarea galițelor vii se încasează pe tot anul câte 7 milioane de coroane, din vânzarea celor grase și din carnea lor câte 10 milioane de coroane, din vânzarea ouălor 25 milioane și din vânzarea penelor pentru perini și saltele de pat alte 10 milioane de coroane.

Numerii de mai sus vorbesc ei destul de înțelepțește și nu mai au lipsă de explicația noastră. Aceasta o mai știe și vede de altcum și cel din urmă econom, pentru că dacă n'ar fi ouăle, pe ce s'ar cumpăra cei mai mulți sare, lumina, săpunul, piperul, tăbacul ș. a. și totuși mai sunt unii, cari nici acum nu pun prețul convenit pe creșterea și înmulțirea galițelor.

— Precum cu o vită grasă și frumoasă, dacă mergi în târg odată-ți afli cumpărător, așa și cu galițele. Dacă acestea sunt grase, atunci se pot vinde de două, ba uneori chiar și de trei ori mai scump ca cele slabe.

E drept că cu ingrășatul găinilor de pildă nu prea isbutim ca cu al găștelor și al rațelor. Dar totuși și acelea se pot ingrășa, dacă le cunoaștem câtuși de cât însușirile și natura lor. Astfel s'a constatat, că puii și găștile se ingrășă mai curând atunci, dacă le închidem într'un coteț ceva mai întunecos și mai ferit, iar de mâncare le dăm mălai calduț din făină de cucuruz și grăunțe de cucuruz sau orz înmuiate în apă caldă.

Ingrășatul puilor și al găștilor nu ține mai mult ca două săptămâni. În timpul acesta cele mai multe se ingrășă pe deplin. La vânzare apoi fie-cine își poate face socoteala, că adecă cum ese mai bine, dacă le vinde grase sau slabe. Atât la ingrășatul puilor și al găștilor, cât și la acela al găștelor și rațelor, se recomandă soiurile cele mai mari.

Dacă nu s'ar plăti ingrășatul găinilor, n'am vedea pe la târgurile de săptămână de prin orașe, pe orașenele alergând în ruptul capului încoace și încolo după pui și găini, pe cari le cumpără de pe la sătene și după-ce le țin și ingrășă câte două săptămâni, le vând apoi cu un preț piperat.

Poate-că unii din economii sau mai bine zis din econoamele noastre vor zice, că orașenele au mai mult timp, pot sta de ingrășatul acelor, dar ele trebuie să meargă vara din zori la lucrul câmpului. Aceasta e cam așa în dricul verii! Dar vine toamna, când nici grăunțele de cucuruz nu mai trebuie înmuiate, deoarece și acestea atunci sunt destul de crude și se desfac de pe tulpă și astfel ingrășatul se poate face fără nici o greutate.

În legătură cu ingrășatul găinilor ar trebui să se facă și acela al găștelor și al rațelor într'o măsură mai mare ca până acum, deoarece-ce și acestea până acum s'au vândut de cele mai multe ori așa slabe, numai cu ce biet s'au putut aduna ele de pe câmp și de prin bălți.

Când și econoamele noastre vor ținea mai multe galițe ca până acum, când pe o parte din acelea le vor mai ști și ingrășa, atunci le asigurăm, că nu vor trebui să mai alege și pentru câte o litruță de arnicu sau bumbac tot numai la punga bărbatilor lor, deoarece și ele își vor mai putea câștiga câte ceva și pe calca aceasta.

I. G.

Mulțămită publică.

Bunii creștini din Felmer, tractul Colhalmului, aflători în America, din dragoste față de casa lui D-zeu și din iubirea, ce și acum o au față de frații lor rămași acasă, acum când bunul D-zeu le-a dat spor și putere la lucru, cuprinsi fiind de mulțămire și bucurie, sau văzând îndemnați a arăta aceasta și priu fapte. Ei nu și-au simțit deplină bucuria, până ce n-au împărțit-o și celor de acasă. Astfel din îndemn propriu au colectat între sine și prietini lor frumoasa sumă de 290 cor. pe care au și trimis-o ca să se cumpere pe sama bisericeii un policandru.

Au contribuit precum urmează: Andrei Bălborea 2 dolari (10 cor.), Zaharie Braga 5 d., Ioan Băra 2 d., Ioan Bărcuțean 2 d., Moise Ionuț 5 d., Ioan Babeț 3 d., George Balint 3 d., Ana Bumnariu 3 d., Ioan Balint 2 d., Ioan Comanicu Nr. 349, 2 d., Ioan Bumnariu 2 d. 50 cenți, Ioan Piticaș 2 d. 50 c., Ioan Piticaș 2 d. 50 c., Bucur I. Piticaș 4 d., Iosif Călin 4 d., Ioan Comanicu Nr. 348, 2 d., Ioan Frățilă 5 d., Ioan Piticaș 1 d., toți din Felmer.

A mai contribuit Dionise Șandru din Viștea inferioară 1 d., Andrei Boieru din Valendorf 50 c., Ioan Tulbure cu soția, Hălmeag 1 d., Iosif Mihuț din Brad 25 c., Dumitru Pavel, Ticus 20 c., Avram Cintiorean, Șoars 10 c., Maria Marian, Covor 25 c., Ioan Poromb Covor 25 c., George Stoica, Șoars 25 c., Achim Savu, Dupușdorf 25 c., Ioan Irimie Țăpu, Hălmeag 25 c., George Graor, Șoars 25 c., G. Mild, Măgărei 50 c., Niculae Șandru, Cincul-mare 25 c., Stanca Mitrea, Rășinari 1 d., Dumitru Galbincă, Sămbăta de Jos, 25 c., Ioan Flore, Voivodeni mici 25 c.

Pentru acest dar făcut din inimă curată în scopul înfrumusețării bisericeii și pentru dragostea și bunăvoința, ce au arătat față de frații lor, le exprim în numele comitetului parochial și a credincioșilor din Felmer, cele mai sincere mulțămite.

D-zeu să le primească darul făcut și să le întoarcă împătrit.

Felmer în 30 Octomvrie 1908.

Bucur H. Șolca
preot.

Amintiri din Ardeal.

Adevărați frați.

Tomol Fuiule, te repede până la preoteasa din deal și roag'o să ne împrumute sâta ai deasă, să mă apuc de cernut până nu vine tatăl tău dela pomană, că iar își vără nasul unde nu i-se cade. Ști că mâne ducem pe Ilie la Sibiu la învățătură, sârmanul și mititelul de el, cum s'area ieri de bucurie prin curte când se sfătuia tatăl tău cu părintele Cuteanu; el încă nu știe cum e printre străini! Așa zicea preoteasa lui Stănilă către fiul ei Toma și după ce plecă acesta după sîta se pune pe gânduri și oftează adânc.

Of! numai copii să nu ai, că în ziua de astăzi nu ști cum să o mai brodești, cu fetele tot te mai poți ținea cu copii, dar cu băieții în ziua de astăzi nu ști ce să mai zici, mai cu seamă dacă ai puțină prindere sau dacă mai dă norocul de ajungi și preoteasă, atunci nu mai poți să nu te ții de lume, îți dai cea din urmă bucătură din gură numai să-ți duci copii la școală, că alt-cum te råde lumea. Numai noi preotesele știm ce îndurăm cu copii noștri în privința aceasta, că ei cred că și acum e ca pe timpul lor; acum s'au schimbat vremurile, nu mai e ce-a fost, acum până să ajungi popă trebuie să înveți să te spetești nu ca mai înainte; țin minte acum vre-o 14 ani când m'am maritat eu, că bărbatul meu abia venise din cătane și înainte de cătane doar n'a fost mai mult de patru ani la învățătură și mi-l'a și înbătat neamțului și l'a dus în cătane când îi era lumea mai dragă.

După cununie a mers el cu tata pe la protopopul și văd că după ce am cules viile bărbatul meu se duce la Sibiu și la Rusale a venit popă gata. N'a avut timp nici să-i crească barba, atunci erau timpuri bune, nu ca acum, dar nici copii de atunci nu erau mai buni. Eu mă uit la al meu, că dacă are vre-o pomană în sat, lasă tot și aleargă cu limba scoasă și apoi toată ziua e perduță, apoi celelalte slujbe ca maslele cu șapte popi, acelea nu se mai isprăvesc; când se adună șapte popi la un sfânt maslu, apoi să te ții că după slujbă se strâng în școală și acolo se pun la povești de pare că e o alegere de popă nu alt ceva, și nu stau ei ca gura goală că de multe ori pe lângă zlotul ce îl capătă dela maslu mai scot și o câte unul din șerpar și până nu înserează nu-i împrăștie păcatele, pare că nu s'au văzut cu anii. Ei se duc la biserică, la slujbe în sat, la masle în satele din apropiere, apoi

conferințe la protopopul și pe la Sibiu pe la mitropolie, iar acasă biata preoteasă trebuie să se îngrijască de toate; când mă gândesc la copilași mi vine să oftez.

Grele zile am ajuns noi mamele cu copii, unde mă gândesc la bietul Ilie mi vine să plâng, pare că nu mai este al nostru, abia a început a merge și l'am dat pe mâna dascălilor, ba scăpând din mâna dascălilor l'a mai dat popa meu peste vară la popa unguresc să învețe ungurește și nemțește, acum îl ducem la Sibiu, de la Sibiu o să mi'l ia drăguțul de împărat în cătane, apoi scăpând din cătane o să'l însor, iar nu mai este al nostru. — Copilul în ziua de astăzi este al tău numai până l'ai întărcat, de aci încolo s'a isprăvit cu el, am ajuns ca găinile, cari clocesc pe ouă de rațe, îndată ce ies puii din ou aleargă în apă și biata cloșcă se uită a jale la ei de pe termure. Așa am ajuns noi mamele cu băieții în ziua de astăzi.

Toma se întoarce cu sâta și preoteasa scoate din coș făină și se apucă de cernut ca să facă pâne mai bunicică pentru Ilie.

Acum pică și popa de la pomană și văzându-și preoteasa cu sîta'n mână își face cruce și îi zice:

Hm! de acuma mi'l domnești preoteaso, dar ce va fi de el mai târziu, dacă de acuma se pune pe trai mai bun, mie mi-e tare teamă, că la urma urmei nu va avea nici pâne mai de rând, că am mai văzut eu domni cari stăteau cărlig de foame, apoi tu ți-ai uitat de vorbele lui Drăghici, că e vai și amar de acela pe care îl apucă săracia în haine domnești că ăla se duce dracului; dacă m'ași teme că Ilie o să ajungă ca Drăghici, mai că nu l'aș mai duce la școală, dar m-am uitat eu ieri la el și nu-i îndemănatec de loc la lucru. Cu cartea dacă va avea noroc să trăiască, că de lucru nu'i bun de loc, ne vom trudi noi cum vom putea și'l vom ținea la școală, dar tu prea mi'l domnești, uită că peste doi ani se ridică și Ionel și atunci va fi mai greu cu doi, de aceea nu trebuie să te apuci să faci pâne aleasă că mai târziu vor cere te miri ce și tu ști bine că nu prea avem așa mult, apoi eu nu am mâncat pâne cu sâta ai deasă și tot am ajuns popă.

— Ai ajuns, dar atunci erau alte timpuri și tu nu erai ca Ilie, că erai fiicău în toată regula; ști că din clasa a treia te-a luat în cătane, nu ca Ilie care e mic de tot. Dar bun e Dumnezeu îi va ajuta și lui, că noi nu am făcut nici un rău la nime.

Popa se duce în casă și își vede de treburile lui iar preoteasa prepară pânea pentru Ilie.

Dimineața cu noaptea'n cap bietul băiat este sculat din somn și pus în căruță pe otavă. Toma fratele mai uare îi pune un coșuleț cu poame alese de cu ziua iar mama îi leagă în batistă câțiva gologani și sărută cu ochii plini de lacrimi pe băiat. Popa făcându-și cruce zice un Doamne-ajută și pornește în fuga cailor spre Sibiu.

Copilul e primit bine și înscris la școalele de stat din Sibiu și este de o inteligință rară, în doi ani trece în gimnaziu, părinții nu fac nici o cruțare, ci îngrijesc de el cum numai se poate de bine.

După trei ani aduc și pe Ionel care nu se lasă mai pe jos de Ilie; unde îi vede-ai erau de mâni și erau ascultători, toți profesorii îi iubeau și părinții nu mai puteau de bucurie când veneau în vacanțe acasă.

Nu trece mult și trece și Ionel în gimnaziu tot cu eminentie ca și Ilie, care acum e în ajun de a trece în gimnaziul superior.

Bucuria părinților începe a scădea, preoteasa cade bolnavă și după un an de boală îi părăște pe toți pentru totdeauna.

Preotul Stănilă rămâne vădov cu doi copii la școală și unul acasă, fără de nici un ajutor, nici o rubedenie, ce să se facă? Putere ca să țină copiii mai departe la școală nu avea, să și-i ducă acasă nu se îndura că prea învățau bine, cine să'i spele cine să înlocuiască pe mama lor? Se frământa bietul preot zi și noapte cu gândul și nu știa cum s'o scoată la capăt.

Toma, băiatul mai mare era și el pus pe gânduri, că trebuia să trimită rufărie și umerine pentru frații și cum să facă el ca frații lui să nu ducă lipsă.

De multe ori lua desăgii cu merinde în spate și cu bastonul de alun făcut din pădurea Bradului făcea drumul de 5 ciasuri pe jos și ducea merinde la Sibiu pentru frați.

Traiu acestă de griji nu durează mult că pe când Ilie era la pragul maturității, bietul preot își pierde mințile și

urmează pe preoteasa și copii rămân acum și fără tată.

Ilie își luase atestatul de maturitate și acum se aflau toți trei acasă în comuna natală în căsuța părintească, care cu toate că erau cei trei frațiori în ea, părea streină și goală și ei săracii plâneau pe părinții lor perduți înainte de vreme.

Acum se sfătuiesc ei, cum să facă să nu piardă și căsuța de la părinți că atâta le rămase, o căsuță și doi călușei.

Toma le spune:

Dragă Ilie și Ionel, Dzeu v'a ajutat până acuma și de aci încolo vă va ajuta, eu nu pot face alt-ceva de cât mă duc și mă bag slugă în Brad, că aproape m'am arvunit, căli îi vindem și în casă lăsăm pe mătușa Floare să șadă și să îngrijască, iar eu ce voi căpăta ca simbrie vă trimit vouă, ca să-mi rămână mie curtea de la părinți, că e rușine s'o vindem și apoi unde să ne mai strângem dacă nu vom avea căsuța, streini suntem noi destul, că ne vedem așa rar.

S'au învoit cu toții, au vândut călușei și cumpărând o cruciuliță pe mormântul părinților s'au îmbrățișat în trei părți, unul. Toma s'a dus slugă în Brad, Ilie a plecat în Viena la medicină cu un mic ajutor din fundațiunea Gozdsu, iar Ionel s'a dus la Sibiu unde un profesor de la gimnaziul de stat îl luase sub protecțiunea sa.

Despărțirea acestor frațiori așa a fost de dureroasă, lacrimile le curgeau șiroaie când s'au îmbrățișat la despărțire pare că s'au îmbrățișat pentru ultima dată.

Timpul trece și Ionel își ia testimoniu de maturitate și se înscrie la drept, Ilie urmează bine la Viena și când le scrie Toma că ia rămas din simbrie 80 fiorini, Ilie cu Ionel îi răspund că să-și pue bani la bancă că ei nu mai reflectează la simbria lui, că le-a ajutat D-zeu de au găsit lecțiuni particulare și se pot întreține.

Toma de bucurie că frațiorii lui sunt așa de buni cu el, se duce într'o Duminică acasă să mai vadă căsuța lor părintească. După ce a colindat prin grădină și prin toate locurile din casă și curte se duce să se scalde în Olt, și cum a sărit în Olt a nimerit în un vârtej care l'a cufundat pentru tot'dauna. La câte-va zile i-s'a găsit trupul aruncat pe termuri. Așa s'a săvârșit bietul Toma când se credea stăpân pe curtea părintească.

Abia se răcise trupul lui Toma când Ionel îl urmează în împrejurări la fel de tragice.

Ionel depuse ultimul riguros și face o excursiune în societatea unei familii în o comună vecină cu comuna lui natală; era într'o zi de Duminică; întreaga societate petrecea în jurul unei mese, când o femeie dintre ei, ia pușca ce atâna de un cuiu la spatele ei și voind să facă o giumă o îndreaptă răzând spre Ionel, pușca se sloboade și Ionel cade la pământ scaldat în sânge; repede este urcat în trăsură și transportat la spitalul din Sibiu dar toate au fost zădarnice că pe drum încetă din viață.

Ilie este avisat despre tragicul sfârșit al fratelui său dar până să sosească el de la Viena, acesta este înmormântat.

Acum rămâne singur Ilie, care își ia diploma de doctor în medicină în anul acela și se stabilește ca doctor privat în comuna sa natală. După un an este ales medic de cerc cu reședința într'o comună vecină, se căsătorește și începe a trăi și el în lume căutând a uita suferințele și lipsurile îndurate până s'a văzut aci, ba Dumnezeu le dăruiește și un pruncuț și bucuria lor începe, dar e de scurtă durată căci mama copilului și soția credincioasă se îmbolnăvesc și în scurt timp moare și bietul doctor rămâne cu un copilăș de un an și la un an de la moartea mamei copilului chiar în aceeași zi moare și doctorul și copilașul de doi ani rămâne copilul nimănu.

De sub Surul

Cugetări.

De Tolstoi.

Noi trebuie să fim ca apa, după cum zice și Laoțe. Nu sunt piedeci, apa curge înainte; dă de o stavilă, ea stă pe loc; se delătură stavila, ea curge mai departe; într'un vas pătrat ea are formă pătrată, într'un vas rotund are formă rotundă. Pentru aceea însă e cel mai necesar și cel mai puternic din toate lucrurile.

*

Poștele ne duc la o viață rea, la o viață fericită însă putem ajunge numai prin — bunătațe, prin dorința și niziunța de a deveni buni și tot mai buni.

*

Viața mea nu-mi aparține mie și nu poate avea drept scop binele meu personal. Ea aparține Aceluia, care m'a trimis în lume și țânta vieții mele este îndeplinirea operei sale. Numai prin îndeplinirea operei sale pot eu să ajung la binele meu personal.

O știți bine aceasta; pentru mine însă e de mare însemnătate și mă bucur de ori-ce ocazie, când pot repeta acest lucru.

Precum caută atletul să-și desvolte mușchii săi, așa să cauți și tu a desvolta în tine virtutea iubirii sau cel puțin impunerea răului și a minciunii. Atunci vei avea o viață fericită și veselă.

O viață egoistă e un chin pentru noi, căci am trăi numai pentru iluziile noastre, pentru aceea ce nu există și o astfel de viață nu poate fi fericită. E tocmai așa ca și când ai îmbrăca și ai nutri o umbră. Numai o viață afară de noi înșiși ne, o viață pusă în serviciul celorlalți și nu în serviciul celor înrudiți cu noi sau a persoanelor iubite de noi — căci și aceea ar fi o viață pentru noi înșiși — ci în serviciul acelor pe cari nu-i iubim și ce-i mai mult, a servi dușmanilor noștri; numai o astfel de viață poate fi fericită.

MULTE ȘI DE TOATE.

Petru cel mare și flecării.

Și în ziua de azi au unii — și mai ales babei — urâtul obicei de a flecări în biserică, a spune câte verzi și uscate, în loc să asculte slujba dumnezeiască. Tot așa sta lucrul și pe timpul când energicul țar al Rușilor Petru cel mare, ajunsese pe tronul Rusiei. Pentru-ca să desvețe pe oameni de a mai flecări în biserică a pus el următoarele pedepse pentru cei ce povestiau în biserică: nobilii trebuiau să pună în cutia săracilor o rublă, oamenii săraci însă când eșiau din biserică erau prinși de soldați și fle-căruia i-se da câte 25 de lovituri. Ast-fel de pedepse nu ar strica nici în ziua de azi și dacă s'ar pune aceste pedepse sau s'ar înbogăți bisericile sau nu ar mai merge la biserică decât oameni, cari vreau să asculte serviciul divin și nu să se pue în povești.

Garderoba Papei.

Cea mai prețioasă garderobă din toată lumea o are fără îndoială Papa. Eticheta cere ca el să-și schimbe foarte des îmbrăcămintea și fie-care haină a lui e atât de bogat împodobită cu petrii scumpe încât numai un milionar și-ar putea permite luxul de a le cumpăra — dacă ar fi de cumpărat. Papa poartă o camilafcă mică din cea mai fină mătasă și pantofi de catifea brodați; mănușile sale sunt lucrate din lână albă și poartă pe ele o decorațiune de mărgăritare în formă de cruce. Pentru țesutul hainelor de lână ale Papei se află în Vatican o turmă de 50 de oi. O manta, pe care o poartă pe umeri dar pe care o îmbracă foarte rar, așa numita »Cappa magna« este peste tot acoperită cu aur și cu petrii scumpe.

Două regine dușmane corsetului.

Regina Alexandra a Angliei, care are o influință foarte mare asupra modei, a întrebunțat influința ei cât se poate mai cuminte. S'a hotărât adecă — și ceea ce este foarte mult pentru o femeie a și dus la îndeplinire această hotărâre a ei — ca de-acum înainte să nu mai poarte nici corset, nici ghețe strâmte. Ea a dispus imediat să i-se facă astfel de haine pe cari să le poată purta și fără de corset. Cu această hotărâre a ei însă a produs foarte mare mâhnire în societatea din Londra, pentru-că soțiile lorzilor englezi, cari cele mai multe sunt fete de-ale miliardarilor americani, desfășurau până acum în lux colosal. Prin faptul că regina se mbracă foarte simplu sunt și ele silite când apar la curte să se poarte cât mai simplu. Toate colorile bățătoare la ochi sunt scbase din uz și locul lor îl ocupă culoarea heliotrop și cenușie. Tot așa regina României, poeta Carmen Sylva, a scris mai zilele trecute un articol contra corsetului. E întrebarea însă că ajută eva toate acestea? În tot cazul vor ajuta tunci când va fi modern a nu mai purta amele noastre corset. Ceea-ce nu s'a putut ajunge prin rațiune, se va ajunge parte ușor prin moda necorsetării.

Testamentul unui contrar al automobilului.

Ieremias Carlhaine, un bătrân foarte ciudat din Neu-Jersey, înreaga sa viață a fost un mare dușman al automobilului și faptul acesta l'a arătat și în testamentul său, care e următorul: »Eu știu din proprie experiență ce însemnează a fi chinuit de reumatism și știu cât de greu îți vine când un auto nobil te silește să-ți iuțești pasul și câte-odată chiar să alegeți. Din cauza aceasta eu las toată averea mea acelu om care va fi în stare să construiască un aerostat (balon) cu scopul acela ca oamenii să nu fie siliți să umble atâta, ci mai mult să zboare prin aer. Executorul testamentului meu sau urmașul acestuia va hotărî cui să i-se dea averea mea, care va rămânea depusă la o bancă până atunci când se va învnta balonul de care am vorbit. Dacă ar trece chiar sute de ani sau și mai mult, averea mea va fi numai a acelu om care va fi în stare să împlinească ultima mea voință, pentru ca lumea să fie odată scăpată de afurisitul de automobil!«

Serate pentru — animale.

Miliardarii americani nu știu ce să mai facă cu banii lor și cum să-și mai treacă vremea. Acum ce le-a trăsut prin minte, ce nu, s-au hotărât să facă tot felul de petreceri pentru animalele lor favorite. Milionarul Harry Saunders din Chicago, care e un mare amator de câni, a dat un mare banchet în onoarea cânilor săi, la care banchet au fost invitați 200 de câni din cele mai bogate familii. Fie-care câne a venit la banchet însoțit de câte un servitor îmbrăcat în mare paradă. Dacă au și jucat după ce s'a ridicat masa, asta nu se spune. D-l și d-na Lehr din Stokton cu ocazia împlinirii de 3 ani dela nașterea cățelușului lor au dat o mare masă la care s'au servit costițe de porc, înghețată și șocolată. Când banchetul era pe sfârșite au fost invitate și pisicile din jur. Nu se știe cât timp a durat buna înțelegere la acest banchet...

Puterea de încălzit a lemnului.

Mulți cred că un lemn cu cât e mai tare cu atât încălzește mai bine, lucrul însă nu stă așa. Mai bine încălzește cel mai moale lemn: teiul. Dacă luăm puterea de încălzit a teiului ca unitate, al doilea care încălzește mai tare e bradul cu o putere de încălzit de 0.99, urmează apoi bradul molid și ulmul cu 0.98, salcia, castanul și molitul cu 0.97; paltinul cu 0.96; plopul negru cu 0.95; arinul și mesteacănul cu 0.94; numai acum urmează stejarul cu 0.92; sălcămul și carpinul cu 0.91 și fagul roșu cu 0.90; Va să zică lemnele cele mai tari încălzesc mai puțin.

Țiganul mehenchiu.

Luna lui Cuptor era pe ducă. Gospodarii sfârșiseră de se cere și se pregăteau de treerat (îmblătit). Un Român mai cuprins își pusese în minte să înceapă cu adunatul bucatelor a doua-zi, dacă a fi vreme bună, iar dacă o fi vreme nouroasă să trimită carăle în pădure la nuele. Seara, după ce mâncară toți ai casei, gospodarul trimite pe o slugă a lui — un baroi de țigan, jupuit de pe dracul — se vadă cum îi vremea, ca să rânduiască treburile pe a doua zi.

Țiganul, care știa că pe îndansul cade sarcina trebii, chibzuia cum să scape de greu. Și când îl pâlăste pe baragladină lenea, apoi caută soiu de soiu »de meșteșuguri să-i vie la socoteală. Și cine-i mai meșter într'acestea, decât țiganul?..

Iese el afară, se uită în sus și se gândește: »de zic că-i senin, mă pune să adun bucate, de zic că-i nor, mă trimite la nuele«. Socotind el așa, de-odată i-se luminează fața ca de un gând nimerit și se duce repede la stăpân...

— Ei, cumu-i Ioane? Il întreabă gospodarul.

— Hauleu, mâncați-aș găinile, o rău de tot.

— Da ce-i?!

— Nourele printre stele.

Nici de arie nici de nuele.

Dacă l'o fi crezut Românul, asta-i treaba lui; noi n'am apucat să-l mai întrebăm.

Dar că țiganul era loneș și mehenchiu se vede cât de colo.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu
Redactor respons: Victor Braniss

Câte-va cuvinte asupra boalelor secrete.

E trist, — dar în realitate adevărată oă în vremea de azi e bățătoare la ochi mulțimea acelor oam-ni, a căror sânge și sucuri trupești sunt atrofiate și cari în arma ușurinței din tinerețe și prin deprinderi rele și-au sdruncinat sistemul nervos și puterea spiritală. E timpul suprem ca acesteia stării îngrozitoare să se pună capăt. Trebuie să fie cine-va care să dea tinerimii deslușiri binevoitoare, sincere și amănunțit în tot ce privește viața sexuală, trebuie să fie cine-va care să oamenii să-și încredințeze fără teamă, fără sfială și cu încredere neozururile lor secrete. Dar nu e în deajun; însă a destă nui aceste neozururi ori și oii, și trebuie să ne adresăm unui astfel de medic specialist, conștiințios, care știe să dea a upra vieții sfaturi bune sexuale și știe a -jut- și morburilor ce deja eventual există, atunci apoi va înceea existența boalelor secrete.

De e chemare stăt de măreață și pentru a-est scop e instituitul reunit în toată țara al D-ului PALOCZ, medic de spital, specialist, (Budapesta, VII., Rákóczi ut 10), unde pe lă gă discreția cea mai strictă primește ori-cine (atât bărbații oăt și femeile) deslușiri asupra vieții sexuale, unde sângele și sucurile trapești ale bolnavului se curăță, nervii i-se înțăresc, tot organismul i-se eliberază de materiile de boia, chinurile sufletești i-se liniștesc.

Fără conturbarea ocupațiilor diluce dr. PALOCZ vindecă deja de ani de zile repede și radical cu metoda lui proprie de vindecare, chiar și cazurile cele mai neglese, ranel- sifilitice, boalele de țevă bășică, nervii și șira spinării, începutul și d. confusie a minții, urmările onanieirei ale sifilisului, erecțiunile de paină, slăbirea puterii bărbătești (impotența), vătămăturil, boalele de sânge, de piele și toate boalele o gavelor sexuale femeiești. Pentru femei e sală de așteptare separată și eșire separată. În ceea-ce privește cura, depărtarea nu este pielea, căci dacă oie-va, din ori-ce cauză n'ar putea veni în persoana, atunci cu plăcere i-se va da răspuns amănunțit foarte discret prin scrisoare (în epistolă e de ajuns) a se înălțura numai marea de răspuns. Limba română se vorbește perfect. După încheierea curei, epistolele se ard, ori la dorință se retrimite fie căruia. Institutul se îngrijește și de medicamente speciale. Vizitele se primesc începând dela 10 ore a. m. până la 5 ore p. m., (Duminea până la 12 ore a. m.)

Adresa: Dr. PALOCZ, medic de spital pscialist, Budapesta, VII., Rákóczi-ut 10

Stimatalui domn Albert Müller Budapesta. V/28 Vadasz-utca 34. Crucea inventată de d-ta mi-a sosit și te rog să primești cordiala mea mulțumită, deoarece invențiunea d-tale a avut înrăunrință de tot binefăcătoare asupra mea. Rog pe bunul Dumnezeu să te binecuvinteze pentru aceasta. Cu distinsă stimă Dirks Matyas. — Această epistolă a fost adresată inventatorului crucei duple electromagnetice nr. 86.967 R. B. și dovedește cât de eminent ajută această cruce la vindecarea boalelor reumatice, la astmă și iuturi de urechi, sgărçiuiri de inimă ș. a.

Se caută o proprietate.
O casă cu crăjmă și cu prăvălie pentru de a o cumpăra, fie la oraș sau în comună.

Informațiuni se pot lua dela Administrațiunea acestui ziar.

(2-3.)

Am onoarea a aduce la cunoștința On. public, că după absolvirea unui curs de specialitate de o jumătate de an

am înființat o

Legătorie de cărți nouă

precum și o instalație de aurit și tipar colorat.

Specialități: cărți de mostre, cartonaj, caete de mostre, passeportont, provazuri de icoane, montare de broderii, etc.

Comande prin scrisori se esecută prompt.

Rog pe onorabili mei clienți a mă sprijini încredințându-mi lucrările în branșa compactoriei.

Cu toată stima

Karl Niessner,
Brașov, Stadaa Vămli nr. 7.

(1-3.)

Nr. 2208/908 not.

Publicațiune.

Subscrisa primărie a comunei Tohanul-ve-hiu aduce la cunoștința celor interesați că dreptul de vânat se va da în arândă prin licitațiune publică pe 6 ani consecutivi — începând din 1 Ianuarie 1909 până în 31 Dec mrie 1915 n — în ziua de 22 Noemvrie 1908 n la 10 oare a. m. în cancelaria comunală.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea de cei interesați în decursul oarelor oficioase atât la oficiul pretorial din Törösvár (Bran) cât și la oficiul notarial din loc.

Tohanul-vechiu, în 28 Octomvrie 1908 n.

Not. cerc. în concediu:

Iacob Oratie, Iosif Voda,
viconotar. 383,1-1. primar.

Casă de închiriat

cu 5 odăi mari foarte spațioase cu două grădini lângă casă, pivnițe foarte mari și sănătoase, trei poduri, șoproane de lemne și bucătărie de vară mobilate sau nemobilate se poate închiria în ori-ce moment.

Dumitru Manu,

(2-3.) Str. Valea-Morilor a. Nr. 23.

Avis!

La școala gr. cat. română din Tîrșolt (Tartó'cz p. u. loco Szatmár m.) să caută urgent un învățător-cantor suplent pe anul școl. curent., să va solvi din soluțiunea cantor-docențială de 1200 coroane. A se adresa urgent la preotul local Eugen Dredean, care va da informații detaliate.

De vânzare!

O casă în Sinaia
piața veche Nr. 20,

împreună cu birt, sau crășmă, fostă casa D-lui G. Manu. Se vinde din mână liberă, doritorii pot lua informațiuni dela

Dumitru Manu,

(2-3.) Str. Valea-Morilor a. Nr. 23.

KERTSCH FRIGYES sen.

Agentura pentru mijlocirea de vânzări de case și pământuri.

BRAȘOV, Strada Neagră Nr. 4.

100-2000 jugăre resp. și 3000 de jugăre de pământ la loc șes (împreună cu edificiile economice aparținătoare) în apropiere de calea ferată sunt de dăt în arândă pe mai mulți ani în comitatele: Treiscaune, Odorheiu, Târnava-mare, Turda-Aries, Arad, Făgăraș și Cluj.

Cumpărați losuri de clasă
 numai dela Colectura principală
Julius Friede & Co.,
 Brașov, Strada Vămei 36.

La tragerea losurilor loteriei de clasă r. u. a XXII. ce a
 expirat am plătit clienților noștri pe lângă

un câștig principal de 20,000 cor. cu nr. 35569
 mai multe câștiguri de 2000 cor., 1000 cor., 500 cor. etc. etc.
16 milioane 457,000 coroane

e suma totală a câștigurilor și la XXIII. loteriei de clasă ce
 în curând va fi tragerea losurilor.

Câștigul principal în cas favorabil.

1 Million de Coroane.

Special 1 premiu de 600,000 cor. precum și câștiguri de
 400,000, 200,000, 2 à 100,000, 2 à 90,000, 2 à 80,000, 2 à
 70,000, 2 à 60,000, etc. etc.

125,000 losuri, 62,5000 câștiguri,

asa că tot al doilea los câștigă.

Prețul oficial pentru clasa I-a este:

1/1 los	1/2 los	1/4 los	1/8 los
Cor. 12.—	Cor. 6.—	Cor. 5.—	Cor. 1.50.

Planuri oficiale și securi de poștă pentru plată fără spese
 se trimit la cere e gratis și franco. (380,2—6.)

Viță altăită!   *Viță altăită!*   *Viță altăită!*

De vânzare:

Un cuant mai mare de altoi de viță cl. I-mă, altăiti în viță americană
 („Riparia Portalis“) după metoda cea mai bună (altoirea în mușchi) în urmă-
 toarele specii:

Soiuri pentru vin alb:

- Rizling italian (Olasz Rizling) 1000 buc. = 200 cor.
- Mustoși (Musztos fehér) 1000 = 200 „
- Goarneși. Iordovani (Iárdovány) 1000 buc. = 220 „
- Galbini (Mézses fehér) 1000 = 200 „
- Fetești (Erd. Leá yka) 1000 = 200 „
- Mestecați (Vegyes borfaj) 100 buc. = 200 „
- Rolendi (Rniänder) 1000 = 200 „
- Singhiră (Som. Furmint) 1000 = 200 „
- Ezerjő 1000 buc. = 200 „
- Bacator 1000 = 200 „
- Silvan verde (Zöld Szilvány) 1000 buc. = 200 „
- Chasselas Napoleon ICCO b. = 200 „
- Muscat Lunel 1000 buc. = 220 „
- Muscat Croquant 1000 „ = 240 „
- Slancamenca (roșie) 1000 „ = 240 „

Soiuri pentru vin roșu:

- Burgundi, mare (Nagy Burgundi) 1000 buc. = 200 cor.
- Lugojană, neagră (Nemes Kadarka) 1000 buc. = 200 cor.
- Carbenet (Carbenet franc) 1000 buc. = 200 cor.
- Merlot 1000 „ = 200 „
- Soiuri de desert (de masă) csemege:**
- Chasselas blanc croquant (alb) 100 buc. = 22 cor.
- Chasselas rouge croquant (roșu) 100 buc. = 22 „
- Muscat Alexander (alb) 100 = 22 „
- Muscat Passatutti (alb) 100 = 24 „
- Muscat Ottonel (alb) 100 = 28 „
- Muscat Hamburg (negru) 100 = 30 „
- Kossuth Lajos (alb) 100 = 30 „
- Suvenir de mileniu (alb) 100 = 40 „

Orizul de Genua (Genuai orás (alb) 1000 buc. = 40 cor.
 Csaba gyöngye (alb) 1 „ = 1 „
 Altoi clasa II-a 1000 „ = 80 „

circa: 800,000 buc. loze **Viță americană (sălbatică):** circa: 800,000 buc. loze

- Riparia portalis cl. I-mă dela 6 mm. în sus groasă 45 cm. lungă 1000 buc. = 17 cor.
- Riparia portalis cl. I-mă dela 6 cm. în sus groasă 120 cm. lungă
 (din care se pot face 3 bucăți) (altoi) 1000 buc. = 50 cor.
- Riparia portalis cu rădăcină 1000 buc. = 40 cor.
- Viță nobilă (europeană) dela 6 mm. groasă 45—50. cm. lungă
 (mai multe soiuri) 1000 buc. dela 8 cor. în sus.

Aceia care au trebuită de viță sălbatică pentru altăit, sunt rugați ași
 face comanda cel mult până în 10 Novembre 1908 și totodată a mi face cu-
 noscut cât de lungă să fie tăiată; după 10 Noemvrie prețul viței sălbatică se
 va urca (ridica). La comandă rog, a se trimite 1/3 anticipațiune, adresa să se
 scrie legibil înd căndu se poșta sau stațiunea căii ferate Pachetarea să va face
 cu îngrijire socotindu-se șesele proprii. Reclamațiunile se iau în considerare
 dacă sunt făcute cel mult la trei zile după primire. La comanda mai mari vând
 și pe schimb pe lângă caventați buni, terminul solvării 1 Octomvrie n. 1909.

Sâncel—Szancsal, u. p. Balázsfalva.

Ioan Bărbat.
 inv. producent de altoi.

Încălțăminte de fat felne

GHETE

original american pentru Dame, Domni și Copii.

Papuci albi de atlas.	Cisme de lucru.	Ghete cu șinoare.
Papuci albi	Cisme Halina.	Ghete cu nasturi.
Papuci de dans.	Cisme de vânat.	Ghete cu zug.
Papuci de gimnastică	Cisme de călărit.	Ghete de voișiu.
Papuci călduroși	Gumase.	Pantofi de casă
Papuci de poștav.	Gatoci.	

pentru Dame, Domni și Copii.

Calitate solidă. — Magazin de încălțăminte. — Mare asortiment.

Fason mode n. **ALFRED IPSEN Kronstadt,** Prețuri ieftine.

Strada Vămii nr. 36, (vis à vis de Cafeneaua Transilvania).

Cursul la bursa din Viena

Din 6 Noemvrie n. 1908.

Renta ung. de aur 4%	109.95
Renta de corone ung. 4%	92.—
Impr. căl. fer. ung. în aur 3 1/2%	81.50
Impr. căl. fer. ung. în argint 4%	92.50
Bonuri rurale croate-slavone	95.50
Impr. ung. cu premii	187.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	140.50
Renta de hârtie austr. 4 1/10	96.20
Renta de argint austr. 4 2/10	96.05
Renta de aur austr. 4%	114.70
Renta de corone austr. 4%	96.20
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	86.10
Losuri din 1360	152.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit	1631.—

Acții de-ale Băncii austr. de credit	736.50
Acții de-ale Băncii austro-ung.	1742.—
Napoleondori.	19.11
Mărci imperiale germane	117.75
London vista	239.25
Paris vista	95.32 1/2
Monede italiene.	95.10

Cursul pietei Brașov

Din 6 Noemvrie n. 1908

Bancnote rom. Cump.	18.72	Vend.	18.80
Argint român	18.60	„	18.80
Lire turcesci	21.40	„	21.75
Scris. fonc. Albine 5%	100.—	„	101.—
Ruble Rusesoi	2.5 1/2	„	2.53
Napoleondori.	19.04	„	19.16

Institut indigen. Banca de asigurare
„TRANSILVANIA“
 din Sibiu

intemeiată la anul 1868

In Sibiu, strada Cisnădiei nr. 5 (edificiile proprii),
 asigurază în cele mai avantajoase condiții:

contra pericolului de incendiu și esplosiune,
 edificii de ori-ce fel, mobile, mărfuri, vite, nătrețuri și alte produse economice etc.
 asupra vieții omului

în toate combinațiile, capitale pentru cazul morții și cu termin
 fix, asigurări de copii, de studii, de zestre, rente pe viață
 întreagă etc. etc.

Asigurări populare fără cercetare medicală.

Asigurări pe spese de înmormântare cu solvirea imediată a capitalului.

Valori asigurate contra incendiului: Capital asigurat asupra vieții:
95,816.412 cor.   9,882.454 coroane.

Dela întemeiere institutul a solvit:

pentru despăg. de incendii **4.484.278.83 c.**, pt. capitale asig. pe viață **4.028.113.12 c.**

Oferte și informațiuni se pot primi dela: Direcțiunea în Sibiu,
 strada Cisnădiei nr. 5 etagiul I., curtea I., și prin agenturile principale
 din Arad, Brașov, Bistrița, Cluj, și Oradea-mare, precum și dela subagenții
 din toate comunele mai mari.

NICOLAE RONCEA,

primul măestru român de apaducte, canalisări,
 instalații de gaz și telefoane,

BRAȘOV, Pe Tocile Nr. 16,

se recomandă On. public din Brașov pentru
 ori și ce lucrare de instalațiuni, canalisări și
 apaducte, closete, trenajații, pivnițe, cu deose-
 bire pentru lucrări de canalizare, closete (îmblă-
 tori), conform planului de canalizare și al sta-
 tutului orașănesc.

În curs de 14 ani de când lucrez în Brașov
 ori și ce lucrare mi s'a încredințat am exe-
 cutat spre mulțumirea celor ce m'au onorat
 cu lucrări în branșa mea.

Primul atelier român de curelărie.

Primul atelier de curelar român
VASILIE MUSCALU
 BRAȘOV, Strada nouă, Nr. 7.

Am onoare a recomanda On. Public din Brașov și jur
Atelierul meu de curelărie

provăzut cu tot felul de hamuri de lucș și pentru
 lucru din piele de blanc, precum și tot felul de
 curele de incins, d. e. șerpăre de piele de tot
 felul: negre, galbene, de covor cu ținte, care
 este sub conducerea mea proprie.

Se primesc și reparațiuni de tot felul, d. e.
 cufer, geante de călătorie și pungi.

Totodată mai fac cunoscut, că în depozitul meu
 să află gata: plosei de lemn în cruce mărime, îmbrăcate
 în curele fine.

Cu stîmă **Vasilie Muscalu.**

PREȚURI MODERATE.